

START

Rok III

Kraków, dnia 22 grudnia 1947

Nr. 87 (200)

*

*

*

Zabliżają się powoli w naszym kraju skutki tej strasznej wojny, co wydarła życie wielu milionom ludzi, co zniszczyła wielkie połacie naszego kraju i zrównała z ziemią naszą bohaterką stolicę w bezprzykładnym heroizmie i morzu krwi buntującą się przeciwko ciemności.

Dziś na gruzach Warszawy tętni już nowe życie; tysiące młodych budowniczych Nowej Polski w fabrykach, kopalniach, w warsztatach pracy wykuwa potęgę i przyszłość Ojczyzny. Rytm życia codziennego oddala nas coraz bardziej od czasów, kiedy zbrodnią było czuć się Polakiem. Czasem jednak jeszcze stanie przed nami widmo tych okrutnych przeżyć: oto przed Najwyższym Trybunałem Narodowym odpowiadają za swoje zbrodnie kaci Oświęcimia. Ich obrońcy mają nader trudne zadania doszukiwania się w ich sercach tej skry, którą świadczyła, że oni też byli ludźmi. A ci rzekomi ludzie, splamieni niewinną krwią wielu milionów, co mają na swoją obronę? Nie wiele: rozkaz władz wyższych, usiłowanie zaprzeczenia faktom, lub wręcz zwalenie winy na drugich. Co ich zdaniem — może złagodzić słuszny wymiar kary? Na co się powołują, chcąc w sercach wydających wyrok wzbudzić obce sobie uczucie: litości? Mówią o nadchodzących Świętach Bożego Narodzenia, jako o święcie najbardziej wzniosłych uczuć: przebaczenia, pojednania, miłości bliźniego... domowego ogniska. Mówią o domie rodzinnym, o dzieciach, rodzinie.

Przez 6 strasznych lat „Noc Cudu Betlejemskiego” stawała nad światem. Zapalały się gwiazdy, które zwykły w naszej krainie zapalać światła na choinkach. I-leż drobnych dzieci nie klaskało wówczas w dłonie na widok jarzącej się choinki, gdy może właśnie w tym czasie w kazamatach Oświęcimia gasła gwiazda życia ich ojca, czy najdroższej matki! Może pękało im serce z bólu na myśl, że ci, którzy im dali życie, są zdala od nich, sami, głodni, zziębnięci i opuszczeni w chwili gdy tradycja uświęcony zwyczaj nakazywał zasiąść do wspólnego wigilijnego stołu. Jakżeż ogromny ból w sercu matki czy ojca rodziła świadomość, że swych dzieci już może nigdy więcej widzieć nie będą.

Tak było przez 6 strasznych lat. A dziś:

Po raz trzeci od chwili gdy ustał huk armat i warkot bombowców święcić będziemy Słowo, co stało się ciałem i zamieszkało między nami niosąc pokój na ziemi. Czas leczy nawet najsrozsze rany. — lecz zanim zdoła uleczyć ranę w sercu matki, która w obozie Oświęcimia straciła syna, może wcześniej dopali się lampa życia tej złamanej już na zawsze kobiety.

Czas zdołał zabliźnić już wiele krwawych ran w naszym kraju. Lecz jak nie wróci małce syna, tak nie wróci nam już nigdy Bronka Czecha, czy Janusza Kuśocińskiego.

Dziś bardziej, niż kiedykolwiek indziej myślimy o nich i wspominamy. Za kilka tygodni rozpoczyna się znowu Igrzyska Olimpijskie. Zwycięzca Olimpiady w Los Angeles, który imię Polski rozślawił na świat cały i ten nasz najlepszy narciarz, który w La-cie Placid wdarł się w piątkę najlepszych w tej dziedzinie spor-

Znów sensacja:

Batory przegrał z Tęczą (Łódź) w drużynowych mistrzostwach bokserskich Polski

Ostatnia runda eliminacyj do pułki finałowej w zawodach o drużynowe mistrzostwo Polski w boksie przyniosła jeszcze większą niespodziankę aniżeli poprzednia. Oto odpadł na skutek przegranej

Tęcza — Batory 9:7

Łódź (Tel. wł.). Po sensacji, jaką w drużynowych mistrzostwach bokserskich polskich przyniosła nam ubiegła niedzela w postaci zwycięstwa Grochowa nad Wartą który to wynik stał się powodem ingerencji najwyż-

szczych władz sportu polskiego jak PZB, PUWF i PW doczekaliśmy się drugiej z kolei niespodzianki. Jest nią zwycięstwo łódzkiej Tęczy nad Batorem, posiadającym w tym gronie reprezentacyjnych bokserów Śląska i Polski.

Szczegółowe wyniki przedstawiają się następująco (w kolejności wag od muszej do ciężkiej — na pierwszym miejscu bokserzy Tęczy):
Bednarek wygrał na punkty z Góreckim.
Jurek przegrał z Bazarnikiem.
Mazur zremisował z Nypeltem.
Grinin uległ Eibrzyckiemu.
Trzęsowski zwyciężył Kusza.
Markiewicz wygrał v. o. z powodu nadwagi Kuli.
Krakowiak przegrał z Nawara.
Jaskółka pokonał Kubicę.

ŁKS — Radomiak 11:5

Radom (tel. wł.). Rozegrany tu mecz pięściarski z cyklu spotkań o drużynowe mistrzostwo Polski przyniósł zasłużone zwycięstwo bardziej rutynowanemu pięściarzom ŁKS.

Szczegółowe wyniki walk (na pierwszym miejscu bokserzy „Radomiaka”):

Waga musza: Przybytniewski (R.) zwyciężył na punkty Kamińskiego.

Waga kogucia: Sieradzan (R.) zremisował ze Stasiakiem.

Waga piórkowa: Czortek zwyciężył przez techn. k. o. Popielatego.

Waga lekka: Gniewosz przegrał przez k. o. w pierwszej rundzie z Marchewskim.

Waga półśrednia: Waslak przegrał na punkty z Olejnikiem.

Waga średnia: Kruk przegrał przez

tu, nie mają jeszcze w kraju naszym swoich następców.

Ci, którzy odpowiadają przed Najwyższym Trybunałem w Krakowie winni są nie tylko ich śmierci, ale winni są zagłady pierwszych wśród najlepszych, na których piersiach widniały medale olimpijskie.

Czas uleczył już wiele ran. Odbudowaliśmy już zniszczone wieś i miasta, odbudowaliśmy stadiony i urządzenia sportowe i dzwigniemy się znowu na wyżyny, na które wzniesli nas sportowcy tej miary co Czech i Kusociński.

Habzda Stanisław

k. o. w pierwszej rundzie z Płaskim.

Waga półciężka: Krok przegrał na punkty z Żylisem.

Waga ciężka: Kotkowski przegrał po bardzo wyrównanej walce z Niewadziłem, przy czym wynik remisowy byłby sprawiedliwszy.

z Tęczą zespół Batorego — tak iż w finałach walczyć będą: ŁKS, MKS i Tęcza i... zwycięzca meczu Wisła — ? Sprawa „weryfikacji” meczu Grochów — Warta (piszemy o tym na innym miejscu) nie

została jeszcze załatwiona, toteż na zgłoszenie czwartego półfinalisty musimy jeszcze trochę poczekać.

Niedzielne wyniki i przebieg walk były następujące:

Kto będzie zwycięzcą w meczu Grochów—Warta

Na skutek złożonego przez Wartę protestu odnośnie meczu z Grochowem, który to protest odrzucony został przez Komisję Odwoławczą lecz przyjęty i zatwierdzony przez Zarząd PZB — wynik meczu został zmieniony na 8:8.

Kierownictwo Warty odwołało się do Wydziału Sportowego PZB który stwierdziwszy, że na jednej z kart punktowych poprawiony został pierwotny wynik wykazujący zwycięstwo Klimeckiego w stosunku 60:59 na 59:59 — orzekł zwycięstwo Klimeckiego korygując tym samym ogólny wynik na 8:8 i nakazując ponowne rozegranie zawodów Grochów — Warta w Poznaniu w dniu 21 bm.

Tymczasem delegacja Grochowa złożyła w tej sprawie do

Zarządom Podokręgów:

Chrzanowskiego, Tarnowskiego i Podhalańskiego

oraz

Wszystkim Klubom, Członkom KOZPN

najlepsze życzenia z okazji

Świąt Bożego Narodzenia

składa

Krakowski Okręgowy Związek Piłki Nożnej

Milicyjny KS (Gdynia) — Zryw (Świętochłowice) 12:4

Gdańsk (tel. wł.). Dalsze spotkanie z cyklu drużynowych mistrzostw o mistrzostwo Polski rozegrali Milicyjanci gdańscy w wielkiej sali teatralnej stoczni Gdańskiej, zwyciężając bokserów świętochłowickiego Zrywu 12:4.

Szczegółowe wyniki (od wagi muszej do ciężkiej) — na pierwszym miejscu bokserzy MKS:

Mikołajczewski przegrał na punkty z Kowalczykiem; — Gignat zwyciężył przez dyskwalifikację Przewdzia; Antkiewicz przegrał na skutek nadwagi do Krystka (w walce towarzyskiej Antkiewicz wygrał przez k. o. w drugiej rundzie).

Sklerka wygrał na punkty z Krawczykiem.

Iwański pokonał na punkty Bartla. Szymankiewicz zmusił do poddania się Naczego.

Mechliński wygrał na punkty z Tyką.

Wielński zwyciężył v. o. z powodu braku przeciwnika.

PUWF i PW memoriał a dyrektor PUWF i PW inż. Kuchar postanowił odwołać decyzję PZB aż do chwili przedstawienia dokumentów (karty punktowej i protokołu Komisji Odwoławczej) po czym dopiero wyda ostateczną decyzję.

Tak więc Grochów nie walczył w niedzielę ani ponownie z Wartą w Poznaniu ani też nie stanął do walki przeciw Wiśle czekając na ostateczny wyrok najwyższej magistratury w sprawie, która psuje dotychczasowe pojęcia ogółu sportowców o obiektywnym i sprawiedliwym kierowaniu wyroków.

Zjednoczeni (Bydgoszcz) — K. K. S. (Poznań)

Rozegrany w Bydgoszczy towarzyski mecz pięściarski przyniósł wysokie zwycięstwo bokserom bydgoskim, pośród których Druha Wilkiński i Sosnowski wygrali swoje walki przez k. o. Jedyny punkt dla poznańczyków zdobył Kaźmierczak w walce lekkiej, remisując z Baranowskim.

Stadion zimowy K. S. „CRACOVIA”

W piątek dnia 26 grudnia br. (drugi dzień Świąt)

zawody hokejowe

WISŁA—CRACOVIA

Obie drużyny wystąpią w najsilniejszych składach z Olimpijczykami na czele

Prawidłowe rozwiązanie Konkursu P. K. Ol.

„ZGADNIJ KTO WYGRA”

0. Śląsk — Warszawa)
2. Batory — Tęcza 7:9.
1. ŁKS — Radomiak 11:5.
1. Milicyjny — Zryw 12:1.
2. Łódzki KS II — Boruta (Zgierz) 0:2.
1. AZS (W-wa) — KKS (Poznań) 30:29.
1. YMCA (Łódź) — Warta (Poznań) 52:25.
1. Wisła (Kraków) — YMCA (Gdańsk) 49:38.
1. Wolverhampton — Manchester City 1:0.
- X. Chelsea — Blackpool 2:2.
1. Huddersfield — Derby County 2:1.
- X. Sheffield United — Charlton 1:1.

*) Mecz nie odbył się.

Arsenal znów traci punkt mistrzowski

Sensacją 21 rundy mistrzostw piłkarskich Anglii, której wyniki wchodzi również w skład konkursu PKOl. był remis Arsenalu 1:1 ze znajdującym się na 17-tym miejscu w tabeli mistrzowskiej Sunderlandem.

Inne wyniki: Chelsea — Blackpool 2:2, Huddersfield — Derby County 2:1, Sheffield U. — Charlton 1:1, Wolverhampton — Manchester City 1:0.

Torino przegrywa

Leader ligi włoskiej doznał niespodziewanej porażki w meczu przeciw Atalanta przegrywając 0:1; Atalanta znajduje się na 13 miejscu tabeli.

LTC zwycięża ponownie Anglię 4:3 (0:1, 1:1, 3:1)

Na „odjeźdnym” z Londynu pokonał znów hokeiści czeszy team Anglii, który stał się tym samym „koźłem ofiarnym” za „tygrysy” i „pantery”.

Mimo, że na hokeistach LTC znać było przemęczenie poprzednimi ciężkimi meczami i mimo, że w pierwszych 2 tercjach prowadzili Anglię — LTC narzucając piekielne tempo w 3 tercji rozstrzygnął zawody dla siebie. Bramki zdobyli: dla Anglików Green, Campbell i Oxley; dla LTC: V. Zabrodsky, Bubnik i Rosinak (2).

W teamie Anglii najlepszymi byli: obrońca Green oraz napastnicy Trotter, Sutherland i Oxley; u prażan (grali bez Pokornego) Zabrodsky, Konopasek i Bubnik.

*

LTC przybywszy w sobotę do Pragi, gdzie w niedzielę miał rozegrać mecz przeciw repr. Austrii prosił organ zarządcy o zwolnienie od rozegrania zawodów przeciw drużynie austriackiej podając za powód przemęczenie oraz kontuzje zespołu.

Bohemians we Francji

Podawaliśmy już, że czołowy klub ligi czeskiej uzyskał w pierwszym swoim meczu na tournée po Francji wynik remisowy 2:2 ze Stade Français w Paryżu (zdobywcy bramek Nyens i Mathiessen dla St. Français a Liška Muller dla Bohemians).

Drugim skolej przeciwnikiem dla piłkarzy czeskich był Racing Club (Strasbourg), któremu Czesi ulegli 2:3 (1:1), przy czym strzelcami bramek byli Hecker i Heiserer (2) dla Racingu, a Müller i Bilek dla Bohemians. Czesi skarżyli się bardzo po tym meczu na brutalność Heiserera i jugosłowiańskiego obrońcy, grającego w barwach Racingu, Ralica.

Trzeci mecz rozegrał Bohemians w miejscowości Orange z tamtejszym zespołem S. C. Orange, wygrywając 4:1 (3:0).

W ostatnim wreszcie meczu na terenie Francji, skąd Bohemians wyjeżdża na dalsze mecze do północnej Afryki, przeciwnikiem Czechów był zespół prowincjonalny Miramon. Bohemians zwyciężył wysoko 7:1 (2:1).

Hokeiści Sparty gromią repr. Austrii 14:4 (2:0, 5:2, 7:2)

PRAGA (tel. wł.) Drużyna hokeistów Sparty rozegrała na zimowym stadionie w Pradze międzynarodowy mecz hokejowy przeciw reprezentacji Austrii, wygrywając wysoko 14:2. Austriacy, grali tym razem grubo poniżej formy, okazanej w czasie mistrzostw świata w lutym bieżącego roku, kiedy to pokonali Szwecję.

Aleks Jany nie ma gdzie trenować!

Znany francuski pływak Aleks Jany, który dzierży 4 światowe rekordy w pływaniu, nie ma gdzie trenować. W Touluzie zamknięto bowiem stadion pływacki, gdyż ten przyniósł deficyt finansowy. Rada miejska Toulouzy zdecydowała się na tak „surprowy” wyrok, a równocześnie utrzymała teatr miejski, przynoszący dziesięć razy więcej przychodu. W tych warunkach rekordzista świata nie ma możliwości treningu i przybywa zastraszająco na wadze, ważąc w chwili obecnej 107 kg.

Z uwagi na szybko zbliżający się termin Igrzysk Olimpijskich, sprawa formy Al. Jany budzi więc poważne obawy, a ogół Francuzów pyta ironicznie: Czy jeżeli Jany nie potrafi w krótkim czasie dojść do formy, to na Igrzyskach Olimpijskich w Londynie wystąpi jakiś tenor z teatru miejskiego w Touluzie?

50.000 widzów na stadionie w Bari, które liczy ogółem 100 tys. mieszkańców

Football cieszy się nadzwyczajną popularnością we Włoszech.

Na ostatnim meczu międzypaństwowym: Czechosłowacja — Włochy, rozegranym w ubiegłą niedzielę w Bari, było obecnych na stadionie 41.934 placących widzów, a łącznie z bezpłatnymi blisko 50 tys.

Jeśli uprzytomnimy sobie fakt, że miasto Bari liczy zaledwie 100 tys. obywateli, to jasnym się stanie, że co drugi mieszkaniec Bari był obecny na meczu.

Stadion w Bari, zbudowany przed wojną, miał pojemność około 60 tys. miejsc. Niestety, działania wojenne poważnie go uszkodziły tak, iż przewidując ilość widzów na 50 tys., musiano na gwałt wyremontować go. W ciągu 2-oh tygodni przeprowadzono w iście amerykańskim tempie naprawę miejsc siedzących i lewego skrzydła trybuny.

Drobny ma już dość tenisa

Długo oczekiwany mistrz tenisowy Czechosłowacji i reprezentant barw czeskich w hokeju Jarda Drobny, wrócił w ubiegłym tygodniu ze swej długotrwałej podróży po drugiej półkuli.

Na wstępie oświadczył, że nigdy nie przejdzie na zawodowstwo. W związku z pytaniem dziennikarzy, czy jedzie na tournée do Związku Radzieckiego oświadczył, że na razie o tym mowy nie ma, albowiem „ma już dość tenisa” i obecnie chętnie zamieni go na inną grę.

„Chcę grać w hokej i wierzę, że wkrótce osiągnę reprezentacyjną formę”.

Alę już w tej pierwszej enuncjacji na temat „dość tenisa” Drobny okazał się niekonsekwentny, oświadczył bowiem, że już za miesiąc musi znowu zabrać się do intensywnego treningu ze względu na Wimbledon i Los Angeles.

Z „ciekawostek” amerykańskich mówi Drobny o meczu Luls — Walcott twierdząc, że Luls wygrał zastrzeżenie. Drobny w czasie pobytu w Ameryce śledził z uwagą przebieg tamtejszych walk w piłce nożnej, bascecie balu i hokeju. Podnosi wysoki poziom tych dziedzin sportu w Ameryce dodając w końcu, że świetny sportowiec jest zawsze uśrodkiem zainteresowania, lecz tylko w chwili, gdy wykazuje najlepszą formę, po tym sława jego gnie jak meteor.

Sport Polski w nowej szacie organizacyjnej

Jesteśmy w przededniu strukturalnej przebudowy podstaw organizacyjnych polskiego sportu i wychowania fizycznego.

Jeszcze w lutym 1945 roku spracyzowaliśmy nasze postulaty w tej dziedzinie. Niestety miarodajne władze pożyły w innym kierunku. Stąd konieczność dalszej reorganizacji.

Nie będziemy wchodzić w szczegóły, wiele już pisano na ten temat. Ograniczymy się do zasadniczego ujęcia sprawy. Naczelnym akсіomałem żądań opinii sportowej w Polsce jest, by sport nasz oparty był o inicjatywę społeczną, wolną od przymusu odgórnego, a następnie, by przystosowanie do wychowania fizycznego. Na tych podstawowych elementach winna zasnadać się nowa struktura organizacyjna sportu naszego.

Jeśli tym postulatom staniemy się zadość, wówczas należy przystąpić do wzmocnienia władzy na wszystkich szczeblach organizacyjnych: począwszy od klubów sportowych a skończywszy na u-

tworzeniu podsekretariatu stanu dla wychowania fizycznego i sportu.

Oczywiście przez inicjatywę społeczną rozumiemy organizacje młodzieżowe, związki zawodowe, kluby robotnicze zrzeszone w ZRSS. Kluby inne niewątpliwie znajdują pomieszczenie w jednej z cytowanych organizacji. Dalszym nie mniej ważkim momentem w rozwiązaniu zagadnienia organizacyjnego sportu naszego to zabezpieczenie państwu wpływu na ideologiczną podbudowę wychowania naszej młodzieży, silnie do sportu się garnącej. Sport nie może odbiegać od tego naczelnego postulatu podporządkowania wszystkich dziedzin życia publicznego centralnej dyspozycji rządowej. Trochę i ostatecznym celem każdego rządu musi być związanie obywateli pewnym ustalonym kierunkiem politycznym. Demokracja ludowa, która jest dzisiaj podstawą rządów robotniczo-chłopskich, musi być drogą kroczenia sportu polskiego. Ludzie stojący na jego

czele, muszą mieć zdecydowany pion ideologiczny, stały, płynący z głębi przekonania wewnętrznego.

Nie wystarczy znajomość samego sportu, trzeba mieć świadomość celu, trzeba umieć oddziaływać na podległe sobie kadry młodzieżowe, poddawać je właściwe sugestie wychowawcze, pokrywające się z podstawowym założeniem dążeń rządów ludowych w Polsce.

Ale to wszystko musi być robione drogą ewolucyjną, dydaktyczną, obliczoną nie na krótką, dośrodkową, ale na stopniowe uświadamianie, przekonywanie.

Opowiadamy się zatem za strukturalną reorganizacją sportu, tym bardziej, że nawołujemy do niej od pierwszej chwili, pragniemy atoli, by ona nastąpiła zgodnie z założeniami, ustalonymi przez czynnik społeczno-sportowy i oparta była na głębokim przeświadczeniu, że i na tym polu można wiele zdziałać dla dobra państwa i chwały Ojczyzny.

Maksymilian Statter

YMCA (Łódź) na czele ligi koszykowej

Po czterech rundach mistrzostw ligi koszykowej, w którym to czasie większość zespołów rozegrała po 5 meczów zaczyna się już coraz wyraźniej krystalizować oblicze tabeli mistrzowskiej. Na jej czele kroczy niepokonana YMCA (Łódź), mając w Wiśle groźnego konkurenta, lecz groźniejszego jeszcze w AZS-ie (W-wa), który zajmuje wprawdzie 3-cią lokatę, lecz ma najmniej spotkań rozegranych i podobnie jak lider nie przegrał jeszcze meczu.

Drużyny poznańskie, do niedawna bezkonkurencyjne w tej

dziedzinie sportu zajmują środek tabeli, a dwukrotnie przegrana Warta w Łodzi oraz przegrana KKS z AZS w Warszawie przy zwycięstwie nad Zniczem w dogrywce dopiero mówią o poważnym kryzysie koszykarzy z grodu Przemysława.

	gier	pkt.	stos. k.
YMCA (Łódź)	4	4:0	161:91
Wiśła	5	4:1	248:191
AZS (Warszawa)	3	3:0	123:101
AZS (Kraków)	5	3:2	173:177
Warta	5	3:2	167:178
KKS	5	2:3	147:162
TUR	5	1:4	158:185
Znicz	5	0:5	104:180
YMCA (Gdańsk)	5	0:5	161:217

oba spotkania, przyczem w pierwszym meczu przeciw Warcie — przegranym wysoko przez zespół Poznański, szanse meczu wadyły się długo i dopiero z chwilą „wzmocnienia” Warty przez Szymurę YMCA zdobyła dość znaczną przewagę punktową nad poznańskimi. Szymura bowiem okazał się w tym meczu najgorszym zawodnikiem i tak wysoką klęskę ma Warta jemu do przypisania.

W drużynie YMCA wyróżnił się — jak zwykle — Maleszewski, zdobywca 9 koszy; pozostałe zdobył: Długosz 16, Barszewski 14, Zieliński 8, Ulatowski 5, Kozłowski 2; dla Warty: Dylewicz 12, Ruszkiewicz i Matysiak po 7, Pawlik 2, Dziel 1.

KKS (Poznań) — Znicz (Pruszków) 42:39 (16:22) po dogrywce

Warszawa (tel. wł.). Pierwsza wizyta za czasów ligi koszykowej poznańskiego KKS w Warszawie była stwierdzeniem faktu, że tak ongiś bezkonkurencyjny w Polsce zespół koszykarzy jest dziś dalekim od reprezentacyjnej formy. Ambitni pruszkowianie wywalczyli w normalnym czasie wynik remisowy 36:36 i dopiero po dogrywce ulegli KKS-owi.

Rekord zdobytych punktów w tym meczu należał do Kolańskiego (23), pozostałe zdobyli: Śmigieński 6, Kasprzak 5, Grzechowiak 4, Jarczyński 13, Mistrzak 11, Duda 6, Pietrzewicz 4, Wójtowicz 3, i Kondratink, Sędziowali słabo: Mochacki (Kraków) i Elime (Łódź).

AZS — KKS 30:29 (12:20)

Warszawa (tel. wł.). Drugi raz przechodzą Akademikom warszawskim z pomocą szczęście; podobnie jak w meczu z Wiśłą tak i tym razem ostatni rzut do kosza zdecydował o wygranej z różnicą... jednego kosza.

KKS potwierdził raz jeszcze w tym meczu, że daleko mu do formy, zdolki której zdobywał najbardziej zaszczytne tytuły i które jego zawodnikom dawała koszyk reprezentantów,

Na gwiazdkę dla żołnierzy

Team Cracovia repr. Z.R.S.S. 6:4 (0:4)

Z inicjatywy Towarzystwa Przyjaźni Żołnierzy rozegrano w Krakowie zawody piłkarskie pomiędzy Teamem Cracovii i Wsłwą a reprezentacją Z. Bob. Stow. Sportowych, z których całkowity dochód przeznaczono na gwiazdkę dla żołnierzy. Dochód ten był znikomy z uwagi na warunki atmosferyczne i z uwagi na fakt, że w okresie przedświątecznym inne zainteresowania wybijają się na plan pierwszy. Na boisku zebrało się za ledwo kilkadziesiąt widzów, którzy byli świadkami zawodów, stojących na brym poziomie i z jednej strony wystąpili rutynowani internacjonalowie, mając za przeciwników zespół robotniczy, którego trzon stanowiła Garbarnia, uzupełniona zawodnikami Grobli i Wawrusiakom ze Zwierzynieckiego K. S.

„Młodzież” wyteżywszy wszystkie siły, prowadziła w pierwszym okresie gry 4:0, a wynik ten jest w dużej mierze zasługą doskonale dysponowanego w tym dniu Nowaka.

Po przerwie rutyniarze przejęli inicjatywę i strzelili pół tuzina bramek, przechylając tym samym szanse zwycięstwa na swoją stronę.

Cztery bramki w pierwszym okresie gry padły w następującej kolej-

Ostatni występ koszykarek Sparty Sparta — Reprez. Łodzi 44:30 (21:13)

Trzeci mecz doskonałych koszykarek „Sparty” odbył się w Łodzi, gdzie Czeszki spotkały się z miejscową reprezentacją. Okazało się, że łodzianki są jednak obecnie najlepsze w Polsce w tej dziedzinie sportu. Uzyskały one w porównaniu z wynikami zespołów warszawskich (SKS i AZS) b. dobry wynik, przegrywając w stosunku 30:44 (13:21).

W pierwszej połowie meczu łodzianki były wyraźnie stremowane, później jednak stały się prawie równo z przeciwnikami dla gości. Nie mogąc strzelać z bliska, gdyż obrona „Sparty” była b. trudna do przebycia — czyniły to z daleka. Na wyróżnienie z drużyny łódzkiej zasługują przede wszystkim Głazewska. W drużynie „Sparty” wyróżniła się Fragnerova i doskonała strzelczyni Schelnostova. Łodzianki przeciwstawiły lepszej technice i taktyce „spartanek” dużą ambicję oraz wolę uzyskania jak najlepszych wyników. Drużyna łódzka była jednak za mało zgrana.

Oprócz Głazewskiej wyróżniły się: Nowakowa, Woźniakowa i Jaźnicka.

Pobyt koszykarek czeskich wpłynął w dużej mierze na podniesienie formy naszych zawodniczek.

ności, prowadzenie zdobył Ignaczak z rzutu wolnego — kilka minut później Forszewski podwyższył na 2:0 trzecią bramkę zdobył znow Ignaczak, a w ostatniej minucie gry Nowak ustalił wynik do przerwy na 4:0.

Po przerwie w bramce teamu grał w miejsce Rybickiego Jurkiewicz. Szanse zdobycia pierwszego punktu zaprzepaścił Gracz, strzelając kornego w ręce Jakubikowi; zrehabilitował się jednak w następnej minucie, zdobywając bramkę po kornierze bitym przez Bobulę. Niedługo później Gracz strzelił drugą bramkę, później Szewczyk trzecią, a wreszcie Gracz czwartą (wyrównującą). W ostatnich 15 minutach zdołał jeszcze teamowcy zdobyć 2 dalsze bramki przez Szewczyka i Gracza.

Sędziował Pałka. Składy drużyn: Team: Rybicki, Fielek M., Gilmaz, Jabłoński I., Parpan, Mazur, Cisowski, Gracz, Szewczyk, Kohut, Bobula.

ZRSS: Jakubik (Garb.), Krok (Groble), Śliwa (Garb.), Górecki (Garb.), Lasiewicz (Garb.), Zajackowski (Groble), Ignaczak (Garb.), Nastaborski (Groble), Nowak (Garb.), Forszewski (Garb.), Wawrusiak (Zwierzyniecki), (sm)

Korona — Zryw (Ostrowiec) 12:4

Rewanżowe — towarzyskie spotkanie, obfitujące w nokauty. (po przednim remisie), zakończyło się wysokim zwycięstwem gospodarzy, którzy wzmocnili skład dwoma zawodnikami: Wisłą i Gromalą (w. piórkową); Piłkowskim (w. półśrednią). Pościgowe walki stały na średnim poziomie. Z drużyny krakowskiej wyróżnił się obaj wiślaci i Szymula, z czołgi niezwykle opanowany i wytrzymały Skrzypczyński, oraz Kubicz II.

Wynik: techniczne walki: Waga musza: Łętocha (K) wypunktował Tomczyka.

Waga kogucia: Kwiatek (K) wygrywa v. o. z powodu braku przeciwnika.

Waga piórkowa: Gromala (W) znokautował Fryca w drugim starciu.

Waga lekka: Burzyński (K) przegrał v. o. z powodu nadwagi, a w towarzyskiej nokautuje Trzosa.

Waga półśrednia: Piłkowskiego (W) zwyciężył Kubicz II przez k. o.

Waga średnia: Bała (K) wygrał na punkty ze Skrzypczyńskim (sprawiedliwszy remis).

Waga półciężka: Szymula (K) znokautował Szymońskiego.

Waga ciężka: Kuca (K) przegrał z najlepszym pięścią arzem gości Kubicz II.

Sędziował w ringu Stawiarczyk, na punkty: Winiarski, Mikołajczyk i Kleiner.

Czechosłowacja zaprasza pingpongistów polskich

Czechosłowacki Związek Tenisa Stołowego przysłał zaproszenie na Międzynarodowe Mistrzostwa Czechosłowacji, które odbędą się w dniach od

16 do 18 stycznia 1948 r. Cześć zapraszają jedną zawodniczkę, dwóch zawodników względnie trzech zawodników zamiast zawodniczek i jednego kierownika ekipy.

Kontakt z Czechami w tej dziedzinie sportu zostanie — tak jak w poprzednich latach — dość żywym a pierwszym występem pingpongistów na wielkiej czeskiej będzie występ doskonałego zespołu Victoria Žitkov w najbliższą sobotę i niedzielę w Krakowie, gdzie przeciwnikiem będzie zespół Cracovii.

Piłka nożna na Śląsku

Piłkarze śląscy nie zaprzestali swoich występów na boiskach, mimo że tuż po gry w niektórych wypadkach przypominały raczej tor hokejowy, względnie trasę narciarską. Z szeregu zawodów rozegranych w niedzielę na Śląsku na uwagę zasługuje sensacyjna porażka tegorocznego mistrza Zw. Robotniczych Stowarzyszeń Sportowych „Naprzód” (Janów) w spotkaniu ze swym imiennikiem „Naprzodem” (Lipiny). Mistrz ZRSS przegrał 1:3 (0:1).

INNE WYNIKI:

Ruch — Bałdon 8:1 (3:1).
AKS — Krosy (Chorzów) 3:1 (2:0).
Łochla (Mysłowice) — ZZK (Katowice) 1:1 (1:0).

Śmierć na meczu

Jak podaje PAP w czasie meczu między państwowego Czechosłowacji — Włochy, rozegranego w niedzielę w Bari, zmarł na meczu na skutek wstrząsu nerwowego 15-letni student Vito Capriani. Zemdlał on w momencie, gdzie Biła strzelił jedyną bramkę dla Czechów, nie uzyskawszy przytomności, zmarł po kilku minutach.

Rok pracy Wojewódzkiej Rady WF i PW

Okręgowe związki, kluby sportowe i towarzystwa, składają co roku na publicznych walnych zebraniach szczegółowe sprawozdanie ze swojej pracy za rok bieżący, wykazując te i owe sukcesy, celowość i słuszność gospodarki oraz kreśląc perspektywę, plany na przyszłość.

Naczelna władza sportowa na terenie każdego województwa jest powołana dekretem Rady Ministrów Wojewódzka Rada Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego, której prezydium na naszym terenie stanowią: red. M. Statter jako przewodniczący, St. Filipkiewicz (sekretarz), St. Kotarba (skarbnik) oraz członkowie: dr. Boniecki, red. Habza i mgr. Pirożyński.

Niedawno odbyło się w Krakowie plenarne zebranie Wojewódzkiej Rady WF i PW z udziałem przedstawicieli przewodniczących Powiatowych Rad WF i PW oraz delegatów do Wojewódzkiej Rady WF i PW, na którym obecni byli również przedstawiciele władz, z wojewodą dr. Pasenkiewiczem na czele.

Przewodniczącą Wojewódzkiej Rady WF i PW w Krakowie red. M. Statter omówił szczegółowo działalność Wojewódzkiej Rady WF i PW w Krakowie za rok 1947 od momentu zebrania w dniu 3 stycznia, kiedy to na Prezydium Wojewódzkiej Rady WF i PW zapadła uchwała zwolnienia — w związku z zbliżającymi się wyborami — wielkiego wicem sportowców, na którym postanowiono, że ogół sportowców poprze Blok Zjednoczonych Stronnictw Demokratycznych.

Ten moment mówi już najwięcej o tym, iż Wojewódzka Rada WF i PW zdaje sobie doskonale sprawę ze swoich olbrzymich celów i zadań: w pierwszym rzędzie wychowania sportowców na pełno-wartościowych obywateli ojczyzny, u których siła fizyczna oparta na uprawianiu tej, czy owej gałęzi sportu, jest podstawą siły moralnej, a przez nią do stworzenia potęgi i przyszłości ojczyzny.

W trosce o zdrowie moralne młodzieży i to nie tylko uprawiającej sport, lecz ogół młodzieży tak uczącej się, jak i pracującej, zwołało prezydium Wojewódzkiej Rady WF i PW na wieść o tragicznych wypadkach w Poznaniu w lutym br. konferencję, na której byli obecni rektorowie szkół wyższych, uczeni krakowskich, przedstawiciele Kuratorium, Władz wojewódzkich, miejskich, Wojska, nauczycielska, organizacyj młodzieżowych, związków sportowych i klubów; uchwalono wówczas rezolucję i wskazano drogę, po której idąc uniknie się tego rodzaju zbrodni dokonanej przez studentów szkół średnich i akademickich, jaka wstrząsnęła ogółem naszego społeczeństwa z początkiem roku bieżącego; postanowiono użyć wszystkie siły, by skierować młodzież do gorliwej i uciwłej pracy w interesie własnym i dobra oświaty.

Była w tej rezolucji m. in. mowa o walce z alkoholizmem jako jednym z największych wrogów ludzkości, a szczególnie młodego pokolenia i sportowców.

Wojewódzka Rada WF i PW w Krakowie przez podległe sobie organy jak związki sportowe, baczyla pilnie, aby ten warunek zdrowia fizycznego i moralnego wśród sportowców krakowskich został należycie przestrzegany.

Wojewódzka Rada WF i PW w Krakowie z wszystkich sił dopłaca starań, ażeby kluby krakowskie, a zwłaszcza kluby podmiejskie organizowały świetlice i lokale klubowe, gdzie drogą odczytów, pogadek i prelekcji, pracować można by było nad umoralnieniem i uciwieniem młodzieży zrzeszonej w klubach i towarzystwach.

Wojewódzka Rada WF i PW w Krakowie witała z radością każde otwarcie i poświęcenie nowego boiska, wychodząc z założenia, że im więcej boisk i stadionów sportowych, tym mniej lokali, w których sprzedaje się wódkę, gra w karty oraz traci pieniądze i zdrowie na hulaszcze życie.

Cały szereg klubów krakowskich, a zwłaszcza klubów dzielnicowych, dzięki staraniom i poparciu Wojewódzkiej Rady WF i PW otrzymało tereny na budowę własnych boisk. Dziś Kraków wraz z przyległymi dzielnicami, stanowią ośrodek, którego zadaniem jest wyciągnięcie sportu przez wiele tysięcy zawodników.

Kiedy połączymy jesienią również tragiczne ekscesy w Sosnowcu wzbudziły opinię publiczną, Prezydium Wojewódzkiej Rady WF i PW na zwołanej specjalnej konferencji, potępilo ekscesy sosnowieckie, domagając się natychmiastowego przeprowadzenia surowego śledztwa i jak najsurowszego ukarania winnych.

Tak jak ogół opinii sportowej, tak i Wojewódzka Rada WF i PW przyjęła z zadowoleniem do wiadomości jeden z najsurowszych wyroków, jakie dotychczas spadły na kluby i sportowców polskich wierzając, że tak radykalny wyrok przyczyni się do zlikwidowania raz na zawsze tych niezdrowych ognisk, które rozpalają płomień jakiejś dziwniej nienawiści; nieraz tak daleko od sportu, który ma najszczytniejsze i najbardziej szlachetne hasła za swój cel.

Nadchodzi zima i nadchodzi okres wytyczonych przygotowań przedolimpijskich.

Ten pozornie „martwy” sezon musi być wykorzystany w pierwszym rzędzie na pracę nad podniesieniem morale i etyki wszystkich sportowców. Szybko zbliżający się termin rozpoczęcia Igrzysk Zimowych i plynące stąd wielkie zainteresowanie, może stać się czynnikiem, dla którego w świetlicach i domach sportowych wygłoszonych być powinno wiele referatów na temat idei olimpijskiej, równocześnie z ideą pokoju na świecie.

Prezydium Wojewódzkiej Rady WF i PW postanowiło w najbliższej przyszłości zwrócić baczniejszą uwagę na działalność kulturalno-oświatową wszystkich klubów w okresie zimowym.

230 piłkarzy krakowskiej „A” klasy

Była już przedstawiana w „Starcie” tabela mistrzostw kl. A.

Podkreślono, iż na czele znajduje się w głównej mierze prowincja, to znaczy wszyscy czterej przedstawiciele podokręgów:

Chelmek, Fablok, Szczakowianka i Mościce, uplasowały się w pierwszej szóste, gdzie obok nich znalazły się jedynie dwa zespoły krakowskie: Zwierzyniecki i Groble.

Druga „połówka” tabeli rozpoczyna Dąbski, zeszłoroczny finalista mistrzostw Okręgu, mając poniżej siebie Koronę, Wierzyński, Łagiewiankę, Podgórze i Prokocim.

Przedstawiliśmy również w tabeli i w szczegółowym omówieniu dorobek punktowy wszystkich klubów. W artykule niniejszym zajmiemy się składami osobowymi zespołu i tak:

Leader tabeli Chelmek w 11-tu grach przedstawił nam 18-tu zawodników, z których większość rozegrała wszystkie spotkania. Rezerwowi bramkarz Czera, nie miał sposobności wykazania swojej formy, gdyż Łuczyński, broniący świątyni Chelmka, grał w każdym meczu.

Obronę stanowiła para: Guza i Piszka.

Trojka pomocy grała najczęściej w zestawieniu: Zatorski III, Ptasinski i Gach, a linię ofensywną tworzyli: Marcek, Obtułowicz, Zatorski I i Zatorski II, Borowski.

Rezerwowymi, którzy występowali pod nieobecność lub na skutek kontuzji wymienionych wyżej zawodników byli: Bobrowski, Wiatr, Walczak, Galiste, Doreczak, Świerczek.

Berło króla strzelców w zespole dzierży Zatorski I, mając w Marceku groźnego konkurenta.

ZWIERZYŃIECKI KS

W barwach zwierzynieckiego w tegorocznych 11-tu grach o mistrzostwo brało udział 20 zawodników — „zasadniczą” jedynastkę tworzyli: Bramkarz Piekło, obrońcy: Panek i Dudek, pomocnicy: Zasadzki, Dudek i Baran oraz napastnicy: Weska, Dudek III, Panek, Ostrowski, Konopek i Wawrzusiak.

Uzupełnieniem tej pierwszej jedynastki byli rodzeni bracia wymienionych Panków, czy Dudków, Weska II, Wójcik, Lasek i Piekło II.

FABLOK

Siedemnastu zawodników Fabloku było w tym roku wpisanych na kartach sędziowskich w meczach o mistrzostwo.

Reprezentacyjną jedynastkę klubu, ułożonego obecnie na 3-cim miejscu tabeli mistrzostw tworzyli: bramkarz: Radosz, obrońcy: Bromboszcz i Chelczyński, pomocnicy: Hilyk, Głowacki i Kuszewski oraz napastnicy: Masior, Palik, Wójtowicz, Cyganik i Walczyk.

Z 6-tki rezerwowych (Dworniczek, Rusek, Stankiewicz, Sabuda, Oliwa i Piskorz), najczęściej występował Dworniczek.

SZCZAKOWIANKA

Poza pierwszą jedynastką w składzie: Zurkowski, Janigacz I, Janigacz II, Nieużyta, Fuchs, Stadler II, Wadowski I, Stadler II, Tokarski, Wadowski III, Stadler III i poza rezerwowym bramkarzem wystąpił jedynie jeden zapasowy zawodnik: Nowotny.

GROBLE

W jedynastu meczach mistrzostwskich przedstawili 21 zawodników.

wym, witać z wielką radością prelekcje i odczyty organizowane przez jeden z klubów sportowych, które to prelekcje kładą obok sportu silny nacisk również na krajoznawstwo i zagadnienia etyczne.

Przed kilku miesiącami, Prezydium Wojewódzkiej Rady WF i PW wezwało wszystkie kluby na terenie Krakowa do przedkładania szczegółowych sprawozdań z działalności kulturalno-oświatowej. Termin wykonania zarządzenia zbiegł się z terminem rozpoczęcia sezonu na „zieleni murawie”. Zdając sobie doskonale sprawę, że sytuacja gospodarcza i materialna w związku z rozpoczęciem sezonu wymagały wiele pracy, czasu i czujności, prezydium Wojewódzkiej Rady WF i PW potraktowało dość liberalnie brak odpowiedzi na powyższy temat przez kilka klubów.

Obeonie, Prezydium Wojewódzkiej Rady WF i PW przypomina o tym obowiązku u progu sezonu zimowego podnosząc jeszcze raz wagę i doniosłość pracy kulturalno-oświatowej w klubach, wzywając wszystkie prezydium klubów do nie zaniedbania tej ważnej i rozległej dziedziny pracy.

STEFAN FUGLEWICZ

Jak uratowaliśmy cenny majątek KOZPN?

W lokalu KOZPN przy ul. Basztowej 6 znajduje się cenny zbiór nagród Związku, pochodzących z lat 1921—1939. Zbiór ten, będący godnym podziwu a nawet zadziorskim wszystkich zwiędzających lokal KOZPN, stanowi dziś najbogatsze archiwum Polski; uratowało go grono ówczesnych działaczy KOZPN z narażeniem swego życia. Mówi o tym poniżej sekr. hon. KOZPN dyr. Wł. DUDEK:

Rok 1939 na skutek opanowania przez hitlerowską przemoc naszego kraju wytworzył trudną sytuację dla całego narodu polskiego. Terror zastosowany przez okupanta w każdej dziedzinie dotknął także sport. Okręg krakowski Piłki Nożnej próbował mimo wielkich trudności kontynuować swą pracę. Zwołano posiedzenie członków zarządu KOZPN, którzy powrócili czy to z wojska, czy to z dalekich wędrówek, jakże odbyli w pamiętnych dniach wspaniałej nawały wojennej. — Stwierdzono ze smutkiem obecność nie wielu działaczy na tym posiedzeniu. O ile pamięć mnie nie myli, to obecni byli: pp.: Chudoba, Dębowski, Dudek, Filipkiewicz, Kozłowski, Niemczycki, Kiewicz, Rospond, Rutkowski, mgr Szrot, Wójcik.

Na posiedzeniu tym postanowiono wydać komunikat do wszystkich klubów o podjęciu działalności sportowej przez zarząd KOZPN. Po zgłoszeniu się kilku klubów rozpoczęło pracę i rozegrano kilka zawodów. Ponieważ Okręgowy Związek nie posiadał żadnych funduszy, a z dobrowolnych składek wymienionych wyżej członków zarządu (opłacono lokal, światło, personel itd.), aby zdobyć fundusze, postanowiono urządzić zawody na dochód KOZPN. Zawody te nie doszły do skutku, albowiem władze okupacyjne niemieckie nie zezwoliły na ich odbycie.

W związku z tym zarząd, odbywający swe posiedzenie co tydzień, postanowił zwrócić się oficjalnie do władz okupacyjnych o zezwolenie na normalne kontynuowanie swej działalności.

Delegacja wyłoniona z zarządu wraz z wygotowanym memorandumem zwróciła się do b. ministra Twardowskiego, który pełnił funkcję prezydenta m. Krakowa o poparcie i załatwienie naszych postulatów w kierunku kontynuowania prac wychowawczo-sportowych.

Użytkano przypięcie ministra Twardowskiego, że będzie ingerował w kompetentnych czynników i postara się, aby zarząd KOZPN uzyskał zezwolenie na rozwijanie swej działalności. Mimo przyrzeczenia ministra Twardowskiego oraz starań dodatkowych zezwolenia KOZPN nie otrzymał.

W międzyczasie administrator realności, w której mieścił się lokal

KOZPN przy ul. Piotra Michałowskiego, zwrócił się do zarządu o opróżnienie lokalu, mimo że czynsz był opłacany regularnie przez członków zarządu. Postanowiono zatem na jednym z posiedzeń zarządu zwolnić lokal, składający się z czterech pokoi i kuchni, a zatrzymać jedynie jeden pokój, w którym mieścił się W. S. S.

Wobec braku zezwolenia na dalsze rozwijanie swej działalności oraz lokalu zarząd skierował swe wysiłki w kierunku uratowania dotychczasowego dorobku pracy i majątku KOZPN. Przyspieszył sprawę powyższą też fakt, że władze okupacyjne ogłosiły w międzyczasie dekret o likwidacji wszystkich bez wyjątku polskich związków i stowarzyszeń, wzywając je równocześnie do oddania majątków, będących w ich posiadaniu pod rygorem aresztu, a w wypadkach udowodnionych w tym kierunku sabotażu wywiezienia do obozów ciężkiej pracy.

Zwołane posiedzenie członków zarządu postanowiło wartościowy sprzęt i nagrody wszelkiego rodzaju, które przedstawiały wielką wartość przechować i nie zwrócić okupantowi. Wyśleszono pismo do władz okupacyjnych, stwierdzające, że majątek Związku został zabrowany, a pozostałe rzeczy, nie przedstawiające specjalnej wartości, są do odebrania u dozorcę realności, w której mieścił się lokal KOZPN (pozostawiono stare szafy, stół i kilka krzeseł).

Cały majątek drogocenny podzielili wymienieni poprzedni członkowie zarządu KOZPN między siebie celem przechowania.

Na posiedzeniu tym wszyscy zebrani członkowie zarządu złożyli oświadczenie, że posiedzenie to uważają za tajne i stwierdzają słowem honoru zachowanie tajemnicy co do prac zarządu podczas okupacji i przechowywania majątku. Oświadczenie to miało poważne znaczenie wobec dekretu, o których wspominałem.

W posiedzeniach i pracach likwidacyjnych KOZPN brali żywy udział pracownicy płatni: pp. Stan. Kurek i Franciszek Cebula. Praca konspiracyjna trwała do kwietnia 1940 r.

Poszczególni członkowie zarządu byli śledzeni przez policję niemiecką i gestapo, wzywani na dochodzenia w sprawie działalności KOZPN oraz pozostałego majątku. Na nic jednak zdążyli się możne dochodzenia prowadzone przez okupantów; wszyscy członkowie wiernie dochowali tajemnicy i uratowali majątek KOZPN, który dziś przedstawia może największą wartość ze wszystkich okręgów w Polsce, a może i wszystkich państw tej części Europy, która nawiedziła straszna zawierucha wojny światowej 1939—1945.

WŁADYSŁAW DUDEK

Przed meczem z Węgrami

W najbliższą niedzielę rozegrany zostanie w Poznaniu międzynarodowy mecz bokserki: Węgry — Polska.

Będzie to 9-te z kolei spotkanie powyższych reprezentacji pięściarskich na przestrzeni od roku 1928 do chwili obecnej.

Z 8-mi dotychczasowych spotkań rozegranych:

W dn. 4 XI 1928 w Budapeszcie 5:11
„ 12 V 1929 „ Warszawie 8:8
„ 12 V 1929 „ Warszawie 8:8
„ 8 III 1931 „ Poznaniu 10:6
„ 18 IV 1934 „ Budapeszcie 6:10
„ 10 II 1935 „ Poznaniu 9:7
„ 29 III 1937 „ Warszawie 10:6
„ 10 IV 1938 „ Budapeszcie 8:8
„ 12 II 1939 „ Poznaniu 14:2

W czterech razach a to:

W r. 1931, 1935, 1937 i 1939 odnieśliśmy zwycięstwa, dwukrotnie walczyliśmy remisowo i 2 razy ulegliśmy swoim przeciwnikom.

Najwyższe więc cyfrowe zwycięstwo odnieśliśmy w ostatnim spotkaniu przed wojną, oddając Węgom jedynie 2 punkty przez zwycięstwo

wystąpiło 27 zawodników, a mianowicie:

Kurkiewicz, Dudek, Chalupa, Rudek, Pietras, Szydłak, Stokłosa, Tomczyk, Okoński, Filip, Kuśek, Rakoczy, Gorzula, Jelonek, Kocemba, Bańka, Wlazło, Szydłak II, Kaczor, Chab, Niemczyk, Braś, Saydak III, Wydrych, Ryś, Piotrowski, Solars.

Ogółem więc w 132 zawodach o mistrzostwo, wystąpiło łącznie 230 zawodników, z nich 22 reprezentowało barwy Krakowa.

Najwięcej zawodników do reprezentacji Krakowa dały Groble i Dąbski po 4-ch, pozostałe kluby po 2-ch, wzgl. po jednym.

Adam Jelonek

Mandiego nad Woźniakiewiczem w wadze lekkiej.

Pozostali reprezentanci polscy, a to: Jasłowski, Kozłowski, Czortek, Kolczyński, Pisarski, Szymura i Białkowski, odnieśli zwycięstwa.

Z pośród pięściarzy, których kapitan sportowy PZB powołał na mecz z Węgrami, a mianowicie:

na mecz w Poznaniu:

Gumowski (rez. Kamiński), Bazarnek (rez. Kruza), Antkiewicz (rez. Panke), Rademacher (rez. Waluga), Chychoła (rez. Adamski), Kolczyński (rez. Sobozak), Szymura (rez. Jaskółka), Kuśmek (rez. Niewadził), oraz na mecz:

Polska środkowa—Węgry

w dniu 30 grudnia w Warszawie:

Tyczyński (rez. Patora), Grzywacz (rez. Kruza), Czortek (rez. Baranowski), Bibrzycki (rez. Komuda), Olejnik (rez. Wilczyński), Trzęsowski (rez. Szymaniewicz), Stokłosa (rez. Archacki), Kotkowski (rez. Kubica).

Walczyli z Węgrami: Czortek, Kolczyński i Szymura.

Czortek przegrał w 1938 z Frigym a w następnym roku pokonał Bondiego. Kolczyński wygrał w obu spotkaniach (1938 i 1939) z Benem i Deim, a Szymura pokonał w r. 1937 Szolnokiego i w 1939 Szegedyego.

W jakim składzie przybędą Węgrzy?

Ośmiu węgierskich, oparta na drużynie mistrza B. T. K. (Budapeszt) przybędzie do Polski w najbliższym składzie z mistrzem Europy HOGACSEM na czele. Ekipa wraz z oficjalnymi liczyć będzie 16 osób, w tym 11 zawodników. Ich nazwiska:

Bogcs, Fogarasi, Bednay, Szumey, Vajda, Marton, Zahorszy, Papp, Kpacsy, Michalyi, Bene III.

Bo to nie jest taka łatwa i prosta sprawa

Wydać 200 numerów choćby nawet „sportowego” pisma. Z tych pożytecznych egzemplarzy urósł już wcale pokątny komplet, na który patrzymy z dumą... ale czasem i ze...

Bo to nie jest wszystko takie łatwe i proste.

Co niedziela, gdy rzesze naszych Czytelników pogrążają się w sen sprawiedliwych, my przygotowujemy dla nich: „strawę codzienną”, zamieniając wykwinty z fal eteru, wzgl. słuchawki telefonicznej wiadomości, lub swoje własne spostrzeżenia na „słowo drukowane”, które ilustrujemy cyframi, wynikami, tabelami i nazwiskami.

A nie jest to taka sprawa łatwa i prosta.

Niejednokrotnie w tej pracy przekazaliśmy — niestety — drodzy Czytelnicy, Wasza „niecierpliwość”. Rozumiemy dobrze, że chcecie jak najprędzej dowiedzieć się wyniku drużyny, z którą sympatyzujecie, a która grała gdzieś w odległym mieście. Lecz zrozumcie! Takich jak Wy, jest tysiące — a nas zaledwie jest kilku, przygotowujących nadto pilnie wszystkie wiadomości do druku.

Więc „wściekamy” się na Wasze telefonów i często silimy się na opryskliwość i nieuprzejmość zwłaszcza, jeśli ktoś korzystający z naszej uprzejmości zabiera nam zbyt dużo w tych warunkach, zbyt drogiego czasu. Bo to jeszcze „pół biedy”, gdy ktoś dowiedziawszy się wyniku, szybko położy słuchawkę, nawet nie powiedziawszy stereotypowego — „dziękuję” — lecz najczęściej rozmowa telefoniczna w niedzielę w dawkę wygląda w ten sposób:

Głos w słuchawce: Czy numer 552.97?

Odpowiadamy: „Tak”.

Głos w słuchawce: „Czy redukcja?”

Odpowiadamy: „Tak”.

Głos w słuchawce: „Czy mają Panowie wynik X—Y?”

Odpowiadamy: „Tak”.

Głos w słuchawce: „Czy mogliby Panowie go mi podać?”

Odpowiadamy: „Tak”.

Czasem kończy się na tym, że podamy wynik i słuchawka spocznie na bardzo krótki czas na widelkach.

Lecz kroń Boże! gdybyśmy z kłopotu komu podajemy wynik, wżo o nazwisko pytającego.

Wówczas zaczynają się dla nas jakieś niezrozumiałe „tajemnice”. Najczęściej słyszymy nieosobowe określenie jak „kibic”, „sympatyk”, wzgl. „Hotel Polski”, lub „Bar pod dwójką”. Próżno tłumaczyć, że „Hotel Polski” czy „Bar pod dwójką” nie mogą rozmawiać z nami i dowiadywać się wyniku: utrzymujemy zapewnienie, że nawet „rzeczy martwe” są ciekawe wyniku tej czy owej drużyny.

Ale i to jeszcze „pół biedy”. Gorzej jest natomiast w chwili, gdy ktoś otrzymawszy od nas wynik, zaczyna z nami „dłuższą pogaduszkę” najczęściej od słów: „niemożliwe”, z chwilą, gdy drużyna, z którą trzymał uzyskała wynik inny,

aniżeli pytający się spodziewał, znów próżno tłumaczyć, że wszystko na świecie jest możliwe. Raz jeden w przystępie dobrego humoru chcieliśmy zapewnić naszego interlokutora że nawet zdradza jego żony jest możliwe. Zapewnił, że raczej uwierzy w to, aniżeli by „jego” drużyna przegrała.

Taki „sportowiec z krwi i kości”. Nie znajdziesz sposobu, by „zmuścić”, „miłego” interlokutora do przewrótka rozmowy.

„Pewnie Iksiński zawiął znów karnego?” — próbuje nas zaskoczyć dość chytłym pytaniem. Zgrzytając zębami zapewniamy, że według naszej relacji, Iksiński grał wcale dobrze, a raczej Igiel był słabszy.

Co? — Igiel słabszy — to jest niemożliwe! W to nigdy nie uwierzę! i „dalejże na nas”. Nasz miły rozmowca przypomina sobie, że w jakimś tam sprawozdaniu w ub. roku postawiliśmy wyżej Igiela od Iksińskiego, co jego zdaniem absolutnie nie jest zgodne z rzeczywistością — że w którymś tam sprawozdaniu podaliśmy o jeden kórner mniej, niż on wyliczył ze 2 wypadkach przekreślił nazwisko, że w 77 wypadkach przeoczyliśmy błędy korektorskie, itd. Jeśli „miedziastowa” przyjdzie nam z pomocą i uwolni od dalszej „bory”, to całe szczęście — jeśli zaś nie, to wówczas zapalczywy interlokutor zajmie nam więcej czasu, aniżeli wszystkie inne relacje telefoniczne i „uży” sobie serdecznie.

My wiemy, że nie jesteśmy doskonałi: oto by nie szukać dalekich przykładów, to w ostatnim numerze właśnie „uciekl” nam wiersz: „Włochy — Częstochowa 3:1” z „Prawidłowego rozwiązania konkursu PKOL”, które właśnie przez to stało się nieprawidłowe. Ale — jak już powiedzieliśmy, to nie jest tak prosta i łatwa sprawa. Błędy korektorskie jak np. „wad” — zamiast „wag”, „zespoców” zamiast „zespołów” przeoczenie, opuszczenie wyników, a nawet brak niektórych, to nie wina naszej niekłaźności — lecz w pierwszym rzędzie pośpiechu i warunków naszej pracy.

Co tu dużo mówić! Pomiędzy wypadki, kiedy burza telefoniczna przerwie połączenie ze światem, tak jak to było np. podczas mistrzostw narodowych w Gdańsku, ale wzmym inne, bardziej „klasyczne” a wiele mówiące przykłady:

Czy wściele drodzy Czytelnicy, że Siedlce, w których przez cały rok ubiegły rogiwano zawody eliminacyjne do Klasy Państwowej nie mają zupełnie połączenia telefonicznego? — że wynik można było „zdożyć”, jeśli zawody skończyły się na czas i jakiś uprzejmy kolejarz zabrał ten wynik pościągami, odjeżdżającym do Warszawy? — Ze na telefon z Olsztyna, czy z Białegostoku czekaliśmy nie raz do drugiej, wzgl. nawet do trzeciej nad ranem i dopiero wówczas otrzymaliśmy tabele mistrzowskie?

Albo czy wiecie o tym, że jeśli drużyna dość bliskiej prowincji

podkrakowskiej przegra w zawodach mistrzowskich, to tamtejszy korespondent wcale nie zgłosił się do telefonu.

Możemy z góry założyć, że z chwilą, gdy w godzinę po zakończeniu meczu nie mamy telefonu z owej miejscowości, to gospodarze przegrali mecz. Ale w jakim stosunku? musimy tego dowiedzieć się, dzwoniąc w nocy na tamtejszy posterunek M. O., lub budząc miejscowego p. aptekarza, który — zdaniem telefonistki — był na tym meczu.

Powiecie słusznie: „zmienić korespondenta”. Nie! Jest to taka łatwa i prosta sprawa. Zmieniłoby bowiem korespondenta, który nie zgłaszał się po przegranej miejscowej drużyny na korespondenta, który „fałszował” wynik, to znaczy, nie fałszował, lecz podawał odwrotnie, zamieniając zwycięzców na zwyciężonych — oczywiście w chwili, gdy zwyciężonym był zespół miejscowych.

Zresztą „fałszerstwo”, to jest przekraczanie wyników, to nie jest tylko przywilej „naszych korespondentów” z bliskiej prowincji; zdaje się, że rekord pod tym względem ma Polskie Radio. I znów żęby nie szukać dalszych przykładów, to w ub. niedzielę, w wiadomościach sportowych Polskiego Radia, które zostały nadane o godzinę później, aniżeli było w programie (o 23.45) podany wynik meczu bokserskiego: Rzeszów — Częstochowa, wymieniając zespół Rzeszowa jako zwycięzców.

Jak wiemy, zwyciężyli pięściarze Częstochowy: zresztą tego rodzaju pomyłki Polskiego Radia zdarzają się dość często jak na tak poważną instytucję przystało. We wtorek zaś (18 bm.) podało znów Polskie Radio, że Cechie Karlin zremisował 2:2 w Paryżu ze Stade Français, a tymczasem był to nie Cechie Karlin lecz Bohemians!

Oczywiście, że z tego względu trzeba nie raz zbyt ostrożnie podchodzić do wiadomości podawanych przez Polskie Radio stamtąd, gdzie nie mamy własnych korespondentów, wzgl. nawet do wiadomości własnych korespondentów.

My zdajemy sobie sprawę z naszej niedoskonałości i błędów — ale ludzkie są tylko ludzkie. Wy także nimi jesteście!

Ktoś zżyma się na nas, że temu, lub owemu dajemy lepszą lokatę, lepsze miejsce; — on widzi inaczej — nie ma 2-ch, którzyzy tak samo widzieli. Każdy ma swoje sympatie, antypatie, każdy ma inny punkt zapatrywania. O tym wiecie Wy i o tym wiemy my także.

Ale na ten nasz numer jubileuszowy popatrzcie tak, jak patrzylibyście na dzieło lat trzech w służbie sportu polskiego i dla Waszego dobra!

Przeczytajcie z uwagą, pozakreślajcie błędy lub to, co się Wam nie podoba, i dzwońcie do nas, ale nie w niedzielę wieczorem.

Jak bańka mydlana prysły nadzieje Anglii na ponowienie sukcesu olimpijskiego

(Od własnego koresp. z Londynu)

Tytuł mistrza olimpijskiego w hokeju na ostatniej Olimpiadzie zimowej zdobyła — jak wiadomo — Anglia.

Hokeiści angielscy nie wzięli udziału w roku ubiegłym w turnieju hokejowym na mistrzostwach świata w Pradze i stąd ani oni nie mieli pojęcia o wartości hokeja europejskiego, ani Europa nie znała gily hokeja angielskiego.

Do wczoraj panowało w Anglii przekonanie, że hokeiści angielscy potrafili skutecznie stawić czoła nie tylko najlepszym zespołom Europy, ale nawet Kanady i że potrafili po 12 latach przerwy, na wznowionych Igrzyskach Olimpijskich obronić tytuł mistrzowski. W tej tezie utwierdziło Anglików ostatnie zwycięstwo nad AIK. (Sztokholm), wskłód którego wchodzi kilku reprezentantów Szwecji.

Wiadomo było Anglii, że właściwie Szwecja była na ostatnich mistrzostwach równorzędnym przeciwnikiem mistrzowskiego zespołu Czechosłowacji i nawet jako jedyna — wygrała z Czechosłowacją — gdy zaś drużyna „tygrysów” z Brighton rozgromiła AIK, wtedy w Anglii zapanał optymizm, jak się okazało, krótkotrwały.

LTC. daje lekcję hokeja

W kilka dni po występie hokeistów szwedzkich, doszło w Londynie do spotkania LTC (Praga) Team Anglii.

Sama przegrana Anglików z różnicą 6 bramek byłaby jeszcze czymś do przeboleń, gdyby nie fakt, że

reprezentacja Anglii mimo czterech „importowanych” za drogie pieniądze kanadyjskich „amatorów”, (którzy naturalnie nie będą mogli wziąć udziału w mistrzostwach w St. Moritz) uległa Czechom nie mając w dwóch ostatnich, a zwłaszcza w trzeciej tercji dosłownie „nic do powiedzenia”.

Z jaką łatwością dwójka napastników: V. Zabrodsky — Konopasek przechodziła defensywę zespołu angielskiego — jakżeż to weteran Bukna „wodził za nos” hokeistów tej klasy co Campell, Davey, Sutherland itd.

Po meczu, trener angielskiej reprezentacji, Kanadyjczyk Lu Bates oświadczył, że takiego poziomu hokeja, jak demonstrują Czechy, nie widział od lat z górą dziesięciu, tj. od czasu, gdy opuścił rodziną swoją Kanadę.

Anglicy zachwyceni grą Czechów

Pierwszy mecz wygrał Harringey z Greyhounds 8:1, z teamem Anglii wygrał 9:3, a ze Streatham 9:2.

Doszło do tego, że publiczność angielska na meczach przeciw teamowi Anglii zachwycona grą Czechów trzymała całkowicie ich stronę i w chwili, gdy wynik meczu opiewał 9:3 wzgl. 9:2, na drugim meczu skandowała chórem: „10, 10, 10” — to już mówi za wszystko.

Dzienniki londyńskie podnoszą jeszcze fakt, że LTC. grał bez swojego doskonałego tenisisty Drobego, i że w pełnym składzie strzeliłby nie dziesięć, lecz tuzin bramek Anglikom.

W końcu i porażka

W uzupełnieniu wiadomości naszego korespondenta z Londynu, podajemy poniżej przebieg i szczegóły trzeciego spotkania LTC w Londynie, w którym przeciwnikiem drużyny czeskiej był zespół Brighton Tigers. Czeskie przegrali te zawody 5:6, 0:3, 2:0, 3:3, a na usprawiedliwienie swej porażki mają w pierwszym rzędzie chorobę swojego bramkarza inż. Modrego, który wystąpił do meczu z silną gorączką, oraz stronnictwo sędziów Kleina i Leacocka.

Doszło do tego, że LTC zszedł z lodowiska i dopiero po 10-minutowych targach zdecydował się dokończyć zawody. Powodem takiego kroku było: uznanie przez sędziów czwartej bramki dla Brighton Tigers z wyraźnego spalonego, uznanie piątej bramki strzelonej tyżwami i wreszcie nie uznanie bramki dla LTC, zdobytej przez Konopaskę, który spod własnej bramki przejechał całe lodowisko. Trzeba również podkreślić, że grano na małym, szerokim tylko na 25 m. lodowisku i na bardzo nierównym lodzie. To był wielki handicap dla drużyny an-

gielskiej. Kolejność bramek w tym meczu, w którym „tygrysy” zrewanżowały się LTC za porażkę 1:2 przed jedenastoma miesiącami w Pradze była następująca:

W drugiej min. zdobył prowadzenie Bobby Lee, w 6 min. później Baker podwyższył na 2:0, a w 15-ej min. Trotter strzelił 3-cią bramkę.

W drugiej tercji Bukna zniżył na 3:1, poczym V. Zabrodsky zdobył drugą bramkę dla Czechów i doprowadził do stanu 3:2.

Na początku trzeciej tercji, Rozinnak wyrównał (3:3), ale po tym sędzia uznał bramkę Bakera ze spalonego i Anglicy prowadzili znów 4:3. W chwili po tym wyrównaniu Bukna, lecz znów nieprawidłowo zdobyła bramkę przez Anglików dała im prowadzenie. Po dziesięcio-minutowej przerwie, która mogła łatwo być już niechlubnym zakończeniem zawodów, wznowiono znowu grę i Anglicy zdobyli przez Stangle’a 6 bramek, której przeciwstawiało LTC jeszcze bramkę Stihora zdobyta na kilka sekund przed zakończeniem meczu.

„Burza” w redakcji

czyli

przedstawiamy się szerszej P. T. Publiczności

Kto czyta nasze pismo — a takich jest w samym Krakowie około pół miliona — ten zna dobrze nie tyle nas, ale małe i duże literki, najczęściej w nawiasach, na końcu każdego z „elaboratów”. Wypada jednak od czasu do czasu odsonić przybliżyć i przedstawić się P. T. Szerszej Publiczności.

Czynimy to zwłaszcza z okazji: jubileuszowych i innych uroczystości „redakcyjnych”. Ostatnio „przedstawiliśmy się” kładąc zamiast biletów wizytowych dzieło rąk własnych i mówiąc równo rok temu a teraz się przypominamy. Ci, co uważnie śledzą kto i o czym pisze, wiedzą dobrze, że z „kolekty” naszych podpisów ubyły już niektóre jak: „J”, „A. T.”, „Z”, a na ich miejsce przyszły nowe w rodzaju „K. F.”, „S. F.”, „M. H.” itd.

Kolekcja nie bogata ale — choć cenny skromność — dobrana. Ale gdzież tu: „burza w redakcji”?

Cierpliwości i na „burzę” czas przyjdzie.

A więc: przedstawiamy się najpierw ogólnie: wszyscy jesteśmy młodzi, przystojni, wysportowani, a spośród t. zw. pięci pięknie, każda mogłaby być laureatką konkursu.

Lecz: ad rem! Przedstawiamy czcigodne grono, znane na „łamacz” tylko z owych „tajemniczych” liter.

M. S., „Naczelnik”. Mało pisze, gdyż ma raczej potężne „tygrysy” siewa.

Kato i Rejtan w jednej osobie. W jednej osobie ponadto: Kultura i Sztuka z operą na czele — budżet M. R. i „n” prezesur.

Nie tyle z wieku ile z urzędu drugie miejsce należy się: „h. e.” — Każdy temat leży mu jak ulał. Ale kocha rozbójnactwo i kapitulację. Bez tego: bez dokładności w której minucie u niego ani rusz. Jak zauważyliście założył istotnie ostatnio białoczerwone okulary. Martwi się, czy będzie mu w nich do twarzy.

Mało znacie inne signum a do niego odnosi się tytuł. A było to tak: Jedna z drużyn krakowskich — pocóż wymienić nazwę — wyjechała na zawody mistrzowskie do Białegostoku. Wymieniony a raczej niewymieniony dotąd „S. F.” pełnił w tym dniu dyżur przy telefonie. Otrzymałszy telefon z Białegostoku (charczący i z ciągłymi gwizdami) napisał krótkie sprawozdanie; wynikało z niego, że jeden z napastników, który półmiej zdobył „berło króla strzelców”, nie zapisał się w tym meczu na listę zdobywców bramek. Coś tam przed tym przebiegiwano po Krakowie, że napastnik ten prawdopodobnie nie wyjedzie na mecz mistrzowski do Białegostoku. Toteż „S. F.” nie wiele myśląc, napisał: „Krakowianie wystąpili w meczu tym bez swego najlepszego napastnika”. I tu zaczęła się „burza w redakcji”.

W dwa dni później zgłosił się bowiem w redakcji naszej wymieniony jako napastnik.

obecny w Białymstoku zawodnik w towarzystwie... małżonki i poczył nas blagą, byśmy sprostowali ten błąd, przynosząc na dowód mne pisma sportowe, gdyż... nie jest w stanie usprawiedliwić przed swą małżonką trzydniowej nieobecności w Krakowie.

Nieszczęśny „S. F.” miał się z pyśnią; od tego czasu unika już wymieniania nazwisk w swoich sprawozdaniach. Raz nawet napisał: „drużyna Cracovii wystąpiła w składzie jedenastu zawodników”.

Przy tej okazji warto przytoczyć inne autentyczne opowiadanie podane przez jedno z pism czeskich. Zaczyna się w ten sposób: jakś sympatyk piłkarstwa uczęszczający stale na zawody w towarzystwie Czcigodnej Polowicy, wybrał się na mecz mistrzowski „Sparta” — „Slavia” bez towarzystwa ukochaney małżonki. Po meczu wrócił do domu w dobrym humorze, gdyż jego „pupil” wygrał na pytanie małżonki co go wprawilo w tak świetny humor, zaczął opowiadać szczegółowo przebieg meczu podnosząc m. in. jak to „Sparta” zdobyła zwycięską bramkę: „Riha” przejął dobre podanie jednego z partnerów i strzelił lewą nogą do siatki przeciwnika”.

Aż tu tragedia. Na drugi dzień w dziennikach praskich ukazał się dokładny przebieg spotkania i następujący ustęp: „Riha ostrym strzałem z prawej nogi zdobył zwycięską bramkę”.

Sadny dzień! nastał w domu małżonka piłkarstwa w Pradze. Małżonka zarzuciła mu wręcz, że dobry humor był wynikiem jakiejś romantycznej przygody i a nie obecność na meczu. Gdyby bowiem był na meczu

to widziałby dokładnie jak Riha strzela prawą a nie lewą nogą. Nie pomagały żadne perswazyje — nie pomogło też, że na prośbę dręczonego małżonka sprawozdawca sportowy przyznał się do błędu, twierdząc, że Riha istotnie strzelił lewą nogą. Zagłębiona małżonka nie chciała dać wiary świadkom, staw anym przez męża, twierdząc uparcie: „wszyscy jesteście w zmoiwie”. Dopiero film z tego meczu przekonał ją o niesłuszności podejrzeń. Lecz postanowiła nigdy więcej nie puszczać męża samego na mecz.

Takie już są te kobiety. Dajemy im pierwszeństwo w naszym wizerunku redakcyjnym po osobach „Naczelnego”, pierwszego piora (h. s.) i pierwszego dyżurnego (S. F.).

„j. m. — s.”. Zmieniła stan i trzęcia literę swego signum z „S.” na „L.” co spowodowało katastrofalny brak czasu; w związku z tym, przez cały rok napisała mniej, aniżeli poprzednio za jeden miesiąc.

L. G. — G. „Pasja”: Automobilizm i temu podobne sporty. Do numeru jubileuszowego nie mogliśmy doczekać się materiału... Oddała jak zwykle, w ostatniej chwili, i dziwili się, że jeszcze na czas. — Bo takie są te kobiety.

„s. m.” Jeden z najstarszych współpracowników redakcji. — Znałca tenisa, tudzież wszelkich pokrewnych zagadnień. „Spec” od wywiadów: Robi je „na gorąco”, ale przynosi po 2 tygodniach. Nie martw się tym, gdyż rubryka: „Wywiadzik na gorąco” to nie nasza specjalność.

„M. H.” — zdobywca „szlagierów”. Do tego numeru zapowiedział najświeższy... „Cracovia ma szanse na

uniważnienie meczu z Pomorzaniem w Toruniu”. „Odkrył” również, że Szewczyk był przede wszystkim grachem „Wisły” i „Junaka”. Spodziewamy się, że najdalej za pół roku przyjdzie z nowym szlagierem: „Szewczyk jest wychowankiem Łobzowianki”.

„J. L.” Specjalista w boksie. Kolegom redakcyjnym tłumaczy często przy pomocy k. o. — Jeżeli nie otrzyma zaliczki to mówi: „Przegrałem v. o.” na skutek niedowagi („budżetu”).

„(jak)”. — Pisze na „wyrost”, żeby po skróceniu jeszcze coś zostało. Kandydat na „technicznego”. — Tak gorliwy, że z chwilą gdy trzeba było więcej „światła” do tytułu, to omal nie podniósł story.

„T. J.” — sprawozdawca z bliższej prowincji: Pisze mniej, lecz jeszcze rzadziej przynosi. Bardzo wrażliwy na przebieganie; jeśli ktoś ma katar w redakcji, on nie przychodzi, 3 miesiące.

„W. — W.” Nastawiony spóldzielczo. Zamiatany siatką, koszykarz, jakkolwiek żadna dziedzina sportu nie jest mu obca.

Artykułów ogólnych nie lubi, woli coś krótszego i bardziej przekonującego.

„(b. e.)” — wyjazdowy służbowo uniemożliwiają mu ciągłość pracy. Odrobi to „za jednym zamachem” przy finałach.

„K. F.” — jeden z najmłodszych „(b. e.)” — wyjazdowy służbowo uniemożliwiają mu ciągłość pracy. Nie żeby się tam wtedy „pływało”, broń Boże! „n. p.” — niżej podpisany: O nim musi napisać ktoś inny; ukryty pod tajemniczym znakiem; ze względu na... zemstę Koleżanek i Kolegów redakcyjnych. (n. p.)

To działo się w Anglii

Międzynarodowy bilans 1947 r.

Znane jest powiedzenie: „spokojny i zrównoważony jak Anglik”. Nie bardo jest ono prawdziwe w odniesieniu do niedawnego meczu na boisku Millwall (klub drugiej angielskiej ligi), gdzie widzowie zachowywali się w ten sposób, iż związek angielski zmuszony był zamknąć boisko i nałożyć na klub karę, w wysokości odpowiadającej mniej więcej naszym 250.000 złotych.

Wyniki piłkarskie a hokejowe

Jeśli chodzi o wyniki meczów piłkarskich, to za typowo angielski uważamy wyniki 1:9 względnie rezultaty bezbramkowe. Toteż gdy w minionym tygodniu Derby County przegrał 4:7, ktoś dowiedziawszy się o wyniku powiedział: „To już zaczęliśmy sezon hokejowy?”. Istotnie, trzy bramki Shakly'ego, oraz po 2 Mc. Larena, Mc. Inthosha z jednej strony, a 3 bramki Morrisona i jedna Howiego sprawiły, że Derby County poniosło nie notowaną dotychczas porażkę, a pierwszą spośród 12 ostatnich spotkań Anglii.

Jeszcze ciekawszym, a typowo angielskim przykładem jest pozycja Brentforda, który w zeszłym roku grał jeszcze w pierwszej lidze, spadłszy do drugiej ligi, znajduje się tam dzisiaj bezapelacyjnie na końcu tabeli i jest nadzieją, że... spadnie znowu do trzeciej ligi. Jeszcze poczeka rok, a gdy nie poprawi swej formy, to może z lidze się w cawartej lidze, gdyż w Anglii zrodził się projekt stworzenia czwartej ligi.

Na meczach o mistrzostwo w pierwszej lidze, było w ubiegłą sobotę ogółem 150.000 widzów, resztą odstraszyła typowo londyńska, jesienna, zimowa aura.

Natomiast na jednym tylko meczu drugiej ligi pomiędzy Newcastle z Tottenhamem było około 80.000 widzów. Nic więc dziwnego, jeśli się zwąży, że oba kluby walczyły o prowadzenie w tabeli, mając równą ilość 27 punktów i równy niemal stosunek bramkowy.

Wygrał Newcastle 1:0 bramką Millburna, a długotrwały lider tabeli w drugiej lidze West Bromwich Albion spadł aż na trzecie miejsce, doznając równocześnie porażki od klubu „górników” Cardiff City, 2:3.

Ostatnia runda w pierwszej lidze przyniosła drugi szereg skomplikowanych i zagadek.

Arsenal tydzień temu wywalczył na swoim boisku wynik remisowy z Manchester City 1:1. Trzeba stwierdzić, że goście mieli niesamowite szczęście i reprezentacyjnego bramkarza Swifta w swoich szeregach, a tylko przez pierwsze pół godziny mogli nawiązać równorzędą walkę z liderem, zdobywając w tym okresie prowadzenie ze strzału Glacka. W ostatniej fazie gry bronili się przed atakami „kano-

nierów” po wyrównaniu zdobytym przez Rooke'go, kilka strzałów, m. in. jeden z najbliższej odległości odbiło się od słupków, względnie od poprzeczki, a reszta ugrzęzła w rękach reprezentacyjnego bramkarza Anglii Tweedy, bramkarz Grimsby nie miał ani takiego szczęścia, ani nie był w tak doskonałej formie, toteż cztery razy musiał wyjąć piłkę z bramki na meczu, wygranym przez Arsenal 4:0.

Derby County, po ciężkim pogromie z ubiegłej soboty, nie przyszedł jeszcze do siebie i wynik remisowy uzyskany w Stoke City wciąż nie zadowolił sympatyków tego klubu.

Strzelcem jedynej bramki dla derbowców był srebrno-włosy Horacy Carter, którego nazywają tu Chaplinem. Istotnie ten doskonały bramkarz przypomina w wyglądzie słynnego francuskiego komika filmowego; dziś liczy on 44 lata i już od 15 lat jest profesjonalistą. Przed 23 laty, jako 12-letni student rozpoczął karierę piłkarską w jednej ze szkolnych drużyn, wyróżniając się talentem i specjalną myślą przewodnią w grze. Nazywa się go też czasem „mózgkiem” drużyny.

Jak powiedziano, ostatnie wyniki skomplikowały sytuację w środku tabeli, gdyż u czoła jest ona już wyjątkowa.

Arsenal, Burnley, ewentualnie Preston, Middlesbrough i Blackpool ubiegać się będą o tytuł mistrza z tym, że przewaga 4 punktów Arsenalu wydaje się dostatecznym zabezpieczeniem przed „inwazją” pozostałych. Natomiast tego rodzaju wyniki jak przegrana Wolveshampton 1:2 z Liverpooliem, czy remis Chelsea z Portsmouth 1:1, przeszły dość nieoczekiwanie.

Po tych wynikach tabela ligi angielskiej przedstawia się następująco:

1. Arsenal	20	32	36:10
2. Burnley	20	28	23:13
3. Preston	21	27	35:31
4. Middlesbrough	20	24	44:23
5. Blackpool	21	24	36:20
6. Derby County	21	24	34:27
7. Aston Villa	21	23	34:28
8. Manchester City	21	22	32:24
9. Wolveshampton	20	21	44:36
10. Everton	21	21	24:23
11. Manchester United	20	20	39:28
12. Liverpool	21	20	30:33
13. Portsmouth	20	19	30:24
14. Chelsea	20	19	26:33
15. Charlton	20	19	31:44
16. Huddersfield	21	18	28:30
17. Sunderland	21	18	20:35
18. Sheffield United	21	18	32:40
19. Stoke City	21	15	19:33
20. Blackburn	20	14	26:35
21. Bolton Wanderers	20	14	22:35
22. Grimsby	21	11	23:61

Jeśli chodzi o strzelców, to na czele kroczy Fenton (Middlesbrough) z 16 celnymi trafieniami przed swoim kolegą klubowym Mc. Cormackiem (14) dalej idą Cairns (Grimsby), Town i Rowley (Manchester U. po 13), podczas gdy jednobramkowy król Rooke, strzelił dotąd 12 bramek.

Czy tenisiści będą pauzować w zimie?

(Rozmowa z kpt. sport. PZT inż. Herbstem)

Sezon tenisowy mamy już poza sobą. Tenisiści schowali rakiety do ram i rozpoczęli zasłużony wypoczynek po roku uciążliwych wznagań. Jak okazuje się z rozmową z kapitanem PZT inż. Herbstem, tegoroczny wypoczynek zimowy tenistów będzie bardzo krótki. Oto Polski Związek Tenisowy poinformowany został ostatnio przez Zarząd MKS „Piast” Gliwice, że w najbliższej przyszłości zostanie uruchomiona w pobliżu zeszłorocznego kortu wielka hala reprezentacyjna o długości 40 m, szer. 25 m., w której będzie można zamontować trybuny, mogące pomieścić około 1.000 osób. Hala ta ma być wyposażona w doskonałe oświetlenie, centralne ogrzewanie, szatnie i natryski. Jeżeliby więc udało się ją wykończyć w krótkim czasie, to oddałaby ona nieocenione usługi zwłaszcza w okresie przygotowawczych zawodów w Dawvis—Coupie. Przygotowania te ze względu na nasze warunki klimatyczne i wczesny termin rozgrywek o puchar, były zawsze mniej niż dostateczne.

Mówi się również dużo o przygotowaniu drugiej hali zimowej w Warszawie na Służewcu. Ta hala mogłaby być głównie wykorzystana dla przygotowania juniorów, których najlepsza stawka grupowana jest w stołecznej „Legii”. Ten klub właśnie zajmuje się organizacją przygotowania i wyposażenia hali.

Plany MKS „Piast” w Gliwicach i WKS „Legia” w Warszawie przyjmują PZT z niekłamną radością do wiadomości. Umożliwią one skrócenie „snu zimowego” i zdobycie odpowiedniej kondycji dla czołowych

tenistów polskich, których sprawa wyjazdu na turnieje na Riwierze Francuskiej i Włoskiej z wczesną wiosną przyszłego roku układa się pomyślnie. Wyjazd nastąpi przypuszczalnie w drugiej połowie lutego, 1948 roku.

Jeśli chodzi o nasze szanse w przyszłorocznych rozgrywkach o puchar Davisa, to z uwagi na to, iż losowanie rozgrywek odbędzie się dopiero w pierwszych dniach stycznia 1948, trudno w tej chwili powiedzieć coś konkretnego. Trudno także określić już dziś skład naszej drużyny. Na pewno: Skonecki, Kończak i... Hebda, o ile zrezygnuje ze swego zamiaru wycofania się z udziału w zawodach. Możliwe, że i Niestrań, o ile wykaże się oczywiście dostateczną formą.

Poza pucharem Davisa, przyszły nasz sezon zapowiada się bogate ze względu na przeprowadzone wiążące rozmowy ze Szwedami, Czechami, Rumunami i Jugosłowianami.

Szkolenie narybku tenisowego, specjalna troska PZT, która znalazła swój wyraz w obozach szkoleniowych juniorów w roku bieżącym, będzie nadal kontynuowana. Z uwagi na rok szkolny, obozy takie zorganizowano tylko w czasie ferij letnich.

Kapitan sportowy PZT wyraża — na zakończenie rozmowy — pogląd, że na tym polu zrobiono już duży krok naprzód i że istnieją realne podstawy, aby z jeszcze większą nadzieją i otuchą patrzeć na rozwój tenisa polskiego oparty o szerokie kadry juniorów.

MICHAŁSKI STEFAN

Międzynarodowy bilans 1947 r.

Międzynarodowy bilans europejskiego futbolu omawialiśmy już niejednokrotnie. Dziś omówimy międzynarodowy bilans r. 1947 w innych gałęziach sportu.

Lekkoatletyka

Dwie gwiazdy pierwszej wielkości błyszczą na horyzoncie lekkoatletyki europejskiej w minionym sezonie — są to: Szwed Lenard Strand i Czech Zatopek. Obaj oni zdobyli słusznie tytuły najlepszych sportowców swoich krajów.

Szwed wyrównał rekord światowy Hägga na 1.500 m., osiągając czas 3.43, a Zatopek uzyskał czas jedynie o 10 sek. gorszy od rekordu światowego Hägga na dystansie 5.000 m. Na tym dystansie Zatopek był w r. 1947 nie pokonany. Przegrał jedynie dwukrotnie na dystansie 3.000 m, a to z Belgiem Reiffem i Holendrem Slijkhusem.

W biegach sprinterskich zasłynął Murzyn Mc Donald Bayley z Trynitasu, który znacznie przybliżył się do rekordu światowego Owensa, przebiegając dystans 100 m w czasie 10.03. Estończyk Heino Lipp, startujący w barwach Związku Radzieckiego, zbliżył się w pchnięciu kulą do granicy 17 m., jest rekordem na pobicie światowego rekordu Amerykanina Torrance, który to rekord wynosi 17.40 m.

Consolini (Włochy), znakomity miotacz, był również jednym z tych, którzy osiągnęli najlepsze wyniki w rzucie dyskiem w r. 1947, a obaj najleps. Amerykanie z tej dziedziny sportu Titch i Gordien, zbliżyli się również bardzo do granicy 55 m.

Czy osiągną tę granicę w 1948 r?

Amerykańsk sprinter Patton, wyrównał światowy rekord na 100 jardów, uzyskując czas 9.4 sek., Australijczyk Treoral ma jednak być lepszy jeszcze na tym dystansie.

Również wielka rewelacja jest młody lekkoatleta Jamajki Herbert M. Kenley.

Tenis

W tenisie pierwszym zawodnikiem umieszczonym zgodnie przez wszystkich znawców tenisa na naczelnym miejscu, jest Jack Kramer. Od zeszłorocznego Wimbledonu nie jest on

ani razu pokonany. Przeszedł do obu zawodowców, podobnie jak Tunney w boksie, nie pokonany. Kto będzie jego następcą? — Na to pytanie nie odpowiedź rok przyszły.

Ameryka wery w Schroedera, Australia w Bromwicha, a Europa stawia na Drobneho, ewent. Bergelina, wzgl. Asbotha.

Każdy z nich ma jakieś „ale”. Drobny zbyt często ulega nerwom i przy tym nosi szkła, Bergelin prowadzi nieregularny tryb życia, a Asboth nie potrafi grać na trawie.

Jeśli chodzi o tenis, to największe nadzieje i największy rezerwuwar młodych talentów ma Ameryka.

Ze starszych, pełnowartościowymi są: Parker, Mouilly, Talbert, z młodszych Tom Brown, Brink, Gonzales, Flamm, Falkenburg, Muiylan i dziesiątki innych.

Bardzo ciekawie zapowiada się przyszłoroczny Davis-Cup w Europie. W tym roku zwycięzca strefy europejskiej była Czechosłowacja, która wygrała z Francją 4:1, z Jugosławią 5:0, — natomiast w przyszłym roku wiele do powiedzenia będą mieli Węgrzy z Asbothem i z Stolpa, zwycięzca Budge Paity, na czele.

Włosi mają świetnego Cucell'ego, ale brakuje im double.

Największy „apetyt” na zwycięstwo w Davis-Cupie i ponownie sukcesu w r. 1939 — mają Australijczycy, którzy dżs twierdzą, że ich team w składzie: Bromwich, Long, Brown, Liddall, potrafi przywieźć cenne trofeum do Australii.

Kolarstwo

Jeśli Kramera można oznaczyć tenis stał Nr. 1, to w kolarstwie ta sama numeracja odnosi się do Włocha Fausto Coppi.

Już na samym początku tegorocznego sezonu wyrównał on rekord „w godzinkówce”, ustanowiony jeszcze w r. 1942. Na trasie Vigorell—Milano, strasznie zbombardowanej w czasie wojny, Coppi przejechał w godzinie 45 km 871 m. Wygrał on również mistrzostwo świata w kategorii zawodowców na 5 km i wygrał w ścig kolarski dookoła Włoch przed Bartallim.

W wyścigu „Tour de France” nie brał udziału, a jego rodacy Brambilla i Ronconi, prowadzili jeszcze na przedostatniej klasyfikacji tego etapu

i dopiero w końcowym etapie przegrał do Robica i Fachle tnera (Francja).

Pływanie

Tu pierwszym nazwiskiem jest nazwisko Francuza Aleksa Jany. Wprawił na początku roku bieżącego zawiódł on w czasie swych występów w Ameryce, jednakże na mistrzostwach Europy w Monacu błysnął pełnią swojej formy i wysokiej klasy.

Aleks Jany posiada cztery światowe rekordy od 100 do 400 m stylem dowolnym. Jest największą nadzieją Francji na Igrzyska Olimpijskie.

Z tych rekordów, najcenniejszym jest rekord światowy na 100 m stylem dowol. 55,8; w stosunku do poprzedniego rekordu Amerykanina Alana Fordy lepszy o 1/10 sekundy.

Z innych europejskich pływaków zwrócili na siebie uwagę: P. O. Olsson (Szwecja), Kadas, Mitro Szegedy (Węgry), Romayn (Anglia), Earinsek (Czechosłowacja) i G. Vallrey (Francja).

Z Ameryki dochodzą wieści o wspólnałej formie Waltera Riesa, Billy Smitha i Hawajczyka Hiroso, oraz młodzieńczego Mc Lany.

Hokej

Jak wiemy, mistrzem świata została Czechosłowacja (w czasie nieobecności Kanady). Poniosła ona jedną, jedyną porażkę 1:2 ze Szwecją, którą jednak w ostatnim meczu przegrała z Austrią, a mając poprzednio stracony punkt przez remis 4:4 ze Szwajcarią, musiała ustąpić pierwszeństwa w końcowej klasyfikacji Czechosłowacji. 3. miejsce Austria, 4. Szwajcaria, 5. Ameryka.

Obecnie do hokejowych mistrzostw świata, w ramach Igrzysk Olimpijskich zgłosiło się 11 narodów, a mianowicie: Kanada, USA, Anglia, Francja, Szwajcaria, Włochy, Szwecja, Czechosłowacja, Austria, Węgry i Polska.

Tych jedenaście państw zostanie rozdzielonych na trzy grupy, a rozdzielonymi będą: Czechosłowacja, Szwecja i Austria.

Pierwsze dwie grupy liczyć będą po cztery zespoły; z nich do rundy finałowej zakwalifikują się po 2 drużyny — z grupy III (austriackiej) tylko 2 drużyny.

Rozmaitości sportowe

Sport warunkiem długiego życia

Król szwedzki Gustaw V, który obchodzi obecnie 40-lecie swojego panowania na tronie królewskim, jest jednym z najbardziej sędziwych sportowców w Europie.

Na pytanie, czemu zawdzięcza siłę i zdrowie w tym sędziwym wieku odpowiada bez wahania: „tenisowi” i dodaje: „było to w 1879 r. w Anglii, kiedy po raz pierwszy byłem widzem na zawodach tenisowych. Od tego czasu polubiłem ten sport, a tajemnicą mojego długiego życia jest fakt, że gram w tenis bez przerwy od 67 lat.

*

Są i tacy

W czasie przygotowań piłkarzy czeskich przed międzypaństwowym meczem Włochy — Czechosłowacja, powołany został przez kapitana czechosłowackiego Związku Piłki Nożnej na mecz sparingowy, środkowy pomocnik T. S. Trnawa Marko. Nie zjawił się on na ten mecz, gdyż... jak się okazało, dowiedział się uprzednio, iż reprezentacja piłkarska Czechosłowacji wyjedzie na mecz do Bari samolotem. Marko odpowiedział, że raczej woli nie włożyć koszulki reprezentanta, aniżeli miałby się zdecydować na jazdę samolotem.

*

Blaczego Czesi wstawili 5 piłkarzy, których nazwiska zaczynały się na „K”?

Jeden z dzienników włoskich komentując mecz Włochy — Czechosłowacja podaje, iż w składzie reprezentacji Czechosłowacji widniało 5 piłkarzy, których nazwiska zaczynały się na K: Kopecky (bramkarz, bronili tylko 4 minuty, później zastąpił go Horak), Karel, Kolsky, Kuba i Kokstein.

Zanim włoskiego dziennika, Czesi wstawiając tych 5 panów „K” mieli w ten sposób zadać k. o. swojemu przeciwnikowi.

Prezydium Rady Wojewódzkiej W. F. i P. W. w Krakowie

Okólnik Nr. 4

Plenarne posiedzenie Woj. Rady WF i PW w Krakowie, jakie odbyło się dnia 30 listopada 1947 r. przy współudziale dyr. Woj. Urzędu WF i PW, rozważając konieczność rozszerzenia i umasowienia kultury fizycznej wśród najszerzych kręgów społeczeństwa, co w szczególności powinno wyrażać się w udzielaniu pomocy bielnym klubom, huicom PRW oraz wiejskim zespołom ludowo-sportowym, stwierdziło, że mimo usilnej pomocy ze strony Rządu R. P. akcja ta na naszym terenie nie rozwija się pomyślnie. Biorąc pod uwagę powyższe, jak również zalecenia Min. Adm. Publ. z dnia 2 marca 1947 r. L. dz. 521 Wojsk. Woj. Rada WF i PW powzięła następujące uchwały, które z dniem 1 STYCZNIA 1948 r. nabierają mocy obowiązującej:

I. Znosi się wszelkie opłaty na rzecz Woj. Urzędu WF i PW w Krakowie, pobierane dotychczas przy biletach wstępu z okazji imprez organizowanych przez Okręgowe Związki, Kluby i Stowarzyszenia Sportowe na terenie woj. krakowskiego.

II. Nakłada się na wszystkie Okręgowe Związki, Kluby i Stow. Sportowe mające siedzibę i działające na terenie podległym kompetencji Woj. Rady WF i PW PODATEK W WYSOKOŚCI 5% OD WPEŁYWÓW KASOWYCH BRUTTO z wszelkich imprez przez nie urządzanych, na cele Woj. Rady WF i PW w Krakowie.

W związku z tym, Prezydium Woj. Rady WF i PW w Krakowie zarządza:

a) wszystkie Związki, Kluby i Stow. Sportowe na terenie woj. krakowskiego, organizujące jakiegokolwiek platne imprezy o charakterze spor-

towym, zobowiązane są do przestrzegania uchwał powyżej podanych. Kwoty przypadające z tego tytułu należy odprowadzać dla Prezydium Woj. Rady WF i PW w Krakowie, KONTA PKO Nr 4843 najpóźniej do dni 5 od chwili urzędowania odnośnej imprezy;

b) wszyscy sekretarze Prezydów Pow. i Miejskich Rad WF i PW zobowiązani są przy każdej okazji rozgrywek sportowych przeprowadzanych w siedzibie Prezydium, zwracać uwagę i przeprowadzać kontrolę, czy należne kwoty są każdorazowo odprowadzane na konto PKO Woj. Rady WF i PW. O zaważonych uchybieniach w tym względzie należy niezwłocznie zawiadomić Prezydium Woj. Rady WF i PW w Krakowie;

c) wizytatorem na terenie woj. krakowskiego mianuje się ob. STEFANA KOTARBĘ, skarbnika Woj. Rady WF i PW, upoważniając go jednocześnie do przeprowadzania wszelkich kontroli wynikających z niniejszego okólnika.

Prezydium Woj. Rady WF i PW w Krakowie wyraża nadzieję, że uchwały te spotkają się z należyta oceną odnośnych organizacji i wykonanie ich będzie przestrzegane w całej rozciągłości, w przeciwnym bowiem wypadku zmuszone byłoby uciekać się do rygorystycznych zarządzeń, czego chętnie by uniknąć.

Za Prezydium Woj. Rady WF i PW w Krakowie:

Przewodniczący
mp. Red. M. STATTER
Sekretarz
mp. STANISŁAW FILIPKIEWICZ

Od Chamonix do St. Moritz

Pierwsze Igrzyska Olimpijskie odbyły się w roku 1896, jednak sporty zimowe nie znalazły się od razu w planie Igrzysk. Trzeba bowiem wziąć pod uwagę, że podówczas z wyjątkiem Skandynawii niewielkie pojęcia ogół miały o sportach zimowych. W owych czasach zadawano się jazdą na sankach i na łyżwach.

Tk więc Igrzyska w roku 1896 w Atenach, w roku 1900 w Paryżu, w roku 1904 St. Luis nie widziały przedstawicieli świata nart i łyżew.

Dopiero w roku 1908 zwołano pierwszą próbę zawodów zimowych. Były to zawody wyłącznie łyżwiarskie; odbyły się one w tymże roku w Londynie. Obejmowały: jazdę figurową pań i panów, jazdę parami oraz popisową panów.

W jeździe figurowej panów zwyciężył słynny łyżwiarz szwedzki, późniejszy prezes Międzynarodowej Federacji łyżwiarskiej Salchow. Wśród pań triumfowała Angielka Syers. W jeździe parami pierwszymi byli: Huebler i Burger. W jeździe popisowej zwyciężył Rosjanin Panin przed Anglikiem Cummingiem.

Pomimo iż w roku 1912 Igrzyska odbyły się w Szwecji w programie sporty zimowe nie figurowały. Igrzyska w roku 1916 zostały z powodu zawieruchy wojennej odwołane, a w roku 1920 wznowiono punkty programu zimowego, ograniczając się jedynie do łyżwiarstwa i hokeja.

W jeździe figurowej (panów i pań) triumfowała Szwecja, zajmując pierwsze miejsca przez Graströma oraz Julin i Noren.

W pierwszym turnieju hokeja na lodzie zwyciężyła Kanada przed Stanami Zjednoczonymi i Czechosłowacją.

W międzyczasie sport poszedł wielkimi krokami naprzód. Z chwilą gdy środkowa Europa została zdobyta dla narciarstwa, a wielkie uzdrowiska poznały wartość propagandową sportów zimowych nadeszła chwila dla rozbudowania olimpijskiego programu. W dniu 26 maja 1921 roku przedstawiciele Szwecji, Francji, Norwegii, Kanady i Szwajcarii postanowili zwrócić się do Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego z prośbą o zorganizowanie Zimowych Igrzysk Olimpijskich. Kongres Olimpijski w czerwcu powołał uchwałą postanawiającą organizowanie Igrzysk Zimowych, z tym jednak zastrzeżeniem, że Igrzyska Zimowe, wyznaczone do Chamonix będą próbnymi, a ich powodzenie ma zdecydować o organizowaniu ich w przyszłości na stałe.

Cała Europa nie uspokoiła się jeszcze po wielkiej wojnie światowej. W Chamonix było reprezentowanych 16 państw. W organizacji Igrzysk zaznaczał się brak doświadczenia oraz okazywało się, że urządzenie Igrzysk wymaga specjalnego przygotowania. W Chamonix istniały wprawdzie urządzenia sportowe, ale uzupełniono je nową ekoczną oraz torem lodowym. Igrzyska Olimpijskie w Chamonix

rozegrano w dniach 25 stycznia do 5 lutego. W zawodach tych brała również udział reprezentacja Polski pod kier. prezesa P. Z. N. sp. dr Osmólskiego. W skład ekspedycji wchodził narciarze: Franciszek Bujak, Andrzej Krzeptowski oraz patrol wojskowy: por. Woycicki, plut. Witkowski, szeregowi: Darciec, Chrobak, Kondziolka łyżwiarz Jucewicz. Start patrolu wojskowego nie powiódł się. Nasi narciarze musieli odstąpić na trasie spowodowania Witkowskiego oraz polemanii nart przez por. Woycickiego. W biegu 50 km. startował Witkowski, zajmując ostatnie miejsce. W biegu na 18 km. Bujak zajął 27, Krzeptowski 28 miejsce na 36 kończących bieg. W konkursie skoków Krzeptowski był 21, a w biegu złożeńym na miejscu 19. W całych zawodach przyniosły wspomniany triumf narciarzy norweskich. Z pośród 4 złotych, 4 srebrnych i 4 brązowych medali, jeden brązowy medal zdobył odebrać Norwegom Fin Niku, który zajął trzecie miejsce w biegu na 18 km.

Dla hokeistów było to już jak wiadomo drugie zawody olimpijskie. I tym razem potwierdziła się wysoka klasa Kanadyjczyków, którzy nie tylko że zajęli pierwsze miejsce, ale także uzyskali imponujący stosunek bramek 11:0:3. Turniej ten otworzył dopiero oczy Europejczykom na właściwy sposób gry w hokeja. Od tego czasu niemal wszystkie państwa europejskie sprowadzały graczy kanadyjskich na instruktorów.

Rolę Norwegii w narciarstwie, odegrała Finlandia w łyżwiarstwie. Wprawdzie bieg na 500 m. wygrał Amerykanin Jewtraw, ale na długich dystansach dominowali Finowie: Thunberg, który wygrał bieg 1500 i 5000 m. oraz Skutnabb, zwycięzca biegu 10.000 m.

W jeździe figurowej pań triumfowała Austriaczka v. Schabo, a 11-letnia wówczas Sonia Henie zajęła dopiero ósme miejsce.

Medale olimpijskie zdobyli za:

Narciarstwo: bieg patroli wojskowych: 1) Szwajcaria, 2) Finlandia, 3) Francja.

Bieg na 50 km: 1) Haug 3:44,22, 2) Stromstad, 3) Grötumsbraaten (wzyscy Norwegia).

Bieg złożeń: 1) Haug, 2) Stromstad, 3) Grötumsbraaten.

Bieg na 18 km: 1) Haug, 2) Grötumsbraaten, 3) Nika (Finlandia).

Konkurs skoków: 1) Thams, 2) Bonna, 3) Haug (wzyscy Norwegia).

Łyżwiarstwo: 500 m. 1) Jewtraw (USA), 2) Olsen, 3) Thunberg, Jucewicz reprezentant Polski na 17 miejscu z czasem 49,6.

1500 m: 1) Thunberg, 2) Larsen, 3) Moen, na 15 miejscu Jucewicz (Polska).

5000 m. 1) Thunberg, 2) Skutnabb, 3) Larsen, 16) Jucewicz.

10.000 m: 1) Skutnabb, 2) Thunberg, 3) Larsen, 14) Jucewicz.

Klasyfikacja ogólna: 1) Thunberg, 2) Larsen, 3) Skutnabb, 8) Jucewicz.

Jazda figurowa pań: 1) Grafström, 2) Böckl, 3) Gautechi.

Jazda figurowa pań: 1) v. Schabo, 2) Langhran, 3) Muckelt.

Jazda parami: 1) Engelman Berger, 2) Państwo Jacobson, 3) Jolu i Brunet.

Hokej: 1) Kanada, 2) Stany Zjednoczone, 3) Anglia.

Bobslej: 1) Szwajcaria, 2) Anglia, 3) Belgia.

DRUGIE ZIMOWE IGRZYSKA OLIMPIJSKIE W ST. MORITZ W 1928 ROKU

Liczba narodów zgłoszonych do zawodów doszła do imponującej cyfry 25, co było przekonywującym dowodem, że Igrzyska zimowe zdobyły sobie odpowiednią popularność w całym świecie sportowym. Również i tym razem była Polska reprezentowana, a mianowicie w hokeju, narciarstwie i bobslejach.

W całości Igrzysk na czele utrzymała się w dalszym ciągu Norwegia, aczkolwiek daleko jej było do sukcesów odniesionych sześć lat. Norwegowie musieli się zadowolić „tylko” sześcioma złotymi medalami, oddając po dwa Ameryce, Szwecji i Finlandii.

W hokeju kłopska pogoda bardzo dawała się we znaki. W turnieju startowało 11 narodów, a pierwszeństwo przypadło w udziale Kanadzie, która w finale zdobyła pokonać wszystkich przeciwników nie oddając ani jednej bramki, uzyskując ogólny stosunek bramek 38:0. Polska losowała nieszczyśliwie dostając się do bardzo mocnej grupy ze Szwecją i Czechosłowacją, z pierwszą naszą reprezentacją zremisowała 2:2, z Czechami zaś przegrała 3:2.

Medale Olimpijskie zdobyli:

Hokej: 1) Kanada, 2) Szwecja, 3) Szwajcaria.

Bobslej: 1) USA, 2) II. USA, 3) Niemcy (Polska osada w składzie:

Plater, Potulicki, Góra, Pardziński i Łucki zajęła 16 miejsce).

Łyżwiarstwo: 1) Thunberg i Evensen po 43,4, 2) Larsen, 3) Farrell.

1600 m: 1) Thunberg, 2) Evensen, 3) Ballangrud.

5000 m: 1) Ballangrud, 2) Skutnabb, 3) Evensen.

Bieg na 10.000 metrów nie odbył się z powodu złych warunków atmosferycznych.

Jazda figurowa pań: 1) Grafström, 2) Böckl, 3) Zaebrock.

Panie: Sonia Henie, 2) Burger, 3) Loughran.

Parami: 1) Joly i Brunet, 2) Scholtz i Hauser, 3) Bureger i Wrede.

Narciarstwo: bieg patroli wojskowych: 1) Norwegia, 2) Finlandia, 3) Szwajcaria.

Patrol polski w składzie: por. Wojcicki, Zytkowicz, Wł. Czech i Zaydel zajął siódme miejsce przed Rumunią i Francją.

Bieg na 50 km: 1) Hedlund, 2) Jonsen, 3) Andersen (wzyscy Szwecja), Krzeptowski A. 13 miejsce, Bujak 19, Kawa 27 miejsce.

Bieg na 18 km: 1) Grötumsbraaten, 2) Hegge, 3) Odegaard; z Polaków: 17 Bujak, 22 Motyka, 24) Krzeptowski.

Konkurs skoków: 1) Andersen, 2) Zygmunt Ruud, 3) Purkert; Polacy: Sieczka 23-ci, Rozmus 25-ty, Krzeptowski 27-ty.

Bieg złożeń: 1) Grötumsbraaten, 2) Vinjarengem, 3) Snetrud. Z Polaków: Br. Czech 10-ty, Rozmus 22-gi, Motyka na 24 miejscu.

TRZECIE ZIMOWE IGRZYSKA OLIMPIJSKIE W LAKE PLACID W ROKU 1932

Następne z kolei Igrzyska zimowe odbyły się w zupełnie innych warunkach. Wielka odległość dzieląca Lake Placid od Europy spowodowała, iż państwa europejskie były bardzo ogledne w wysyłaniu swoich reprezentantów.

Wyjazd drużyny polskiej doszedł jedynie do skutku, dzięki znacznemu poparciu emigracji. Sym razem była Polska reprezentowana w narciarstwie i hokeju. Fatalna pogoda, a w szczególności brak śniegu, który musiano sprowadzać i nawozić na skocznię, aby doprowadzić konkurs skoków, spowodował szereg nie-szczęśliwych wypadków.

Również i tym razem nastąpił w narciarstwie dalszy wyłom w hegemonii Norwegów. Zajęli oni jedynie pierwsze miejsca w skokach i biegu złożeńym, podczas gdy bieg na 18 km wygrali Szwedzi a na 50 km Finowie.

W jeździe figurowej pań nastąpiła detronizacja dwukrotnego mistrza olimpijskiego Grafströma, który musiał uznać wyższość Austriaka Schäfera. Wśród pań Sonia Henie uzmocniła swe czołowe miejsce, wygrywając zdecydowanie.

W hokeju i tym razem Kanada była klasą dla siebie. Wreszcie w bobslejach całkowicie opanowała pole Ameryka.

Medale Olimpijskie w Lake Placid zdobyli:

Narciarstwo: bieg 18 km: 1) Utterström, 2) Vikström, 3) Saarinen. — Z Polaków Czech 18-ty, St. Marusz 27-ty, Skupień 31-ty, Motyka 32-gi.

Bieg 50 km: 1) Saaringen, 2) Liikarinen, 3) Rudolfsen.

Polacy Motyka i Skupień biegu nie ukończyli.

Konkurs skoków: 1) Birger Ruud, 2) Wahlberg, 3) Beck.

Polacy zajęli: Czech 12-te, St. Marusz 17-te i A. Marusz 22 miejsce.

Bieg złożeń: 1) Grötumsbraaten, 2) Stenen, 3) Vinjarengem, 7) Czech, 19) A. Marusz, 27) St. Marusz.

Hokej: 1) Kanada, 2) Stany Zjednoczone, 3) Niemcy, 4) Polska.

Zawody łyżwiarskie:

500 m: 1) Shea, 2) Evensen, 3) Hurd.

1500 m: 1) Shea, 2) Hurd, 3) Logan.

500 m: 1) Jaffe, 2) Ballangrud 3) Stack.

Jazda figurowa pań: 1) Schäfer, 2) Grafström, 3) Wilson.

Panie: 1) Sonia Henie, 2) Burger 3) Winson.

Parami: 1) państwo Brunet (Francja).

Bobslej: Czwórki: 1) USA, 2) USA, 3) Niemcy.

Dwójki: 1) USA, 2) Szwajcaria, 3) USA.

CZWARTE ZIMOWE IGRZYSKA OLIMPIJSKIE W GARMISCH-PARTENKIRCHEN W 1936 ROKU

Czwarte z kolei Igrzyska Zimowe należały do najwspanialszych. Zgłosiło się 1593 zawodników reprezentujących 28 państw.

Silna i wyrównana stawka sprawiła, że tym razem faktycznie mistrzowie olimpijscy byli mistrzami świata.

W narciarstwie Skandynawowie jeszcze raz potwierdzili swoją supremację w sportach zimowych górując nad resztą świata zdecydowanie. Jeśli idzie o złote medale olimpijskie to na 17, dziesięć, a więc więcej niż połowę zgarneli Skandynawowie: Norwegia 7, Szwecja 2, i Finlandia 1.

Szwajcaria i Ameryka zdobyły po jednym złotym medalu za bobsleje. W hokeju ostatnie z zimowych igrzysk zanotowały sensację wielkiego kallbru, w postaci detronizacji niepokonanego dotychczas mistrza olimpijskiego Kanady. Pierwsze miejsce Anglii i zwycięstwo nad Kanadą było raczej dziełem przypadku — szczęściu drużyny Anglii. Tytuł mistrzowski należał się również i tym razem Kanadzie, która była bezprzecnie najlepszą drużyną olimpijską. Anglii, a właściwie Kanadyjczy ubrani w kostiumy angielskie, byli doskonałymi, ale ustępował o ten ułamek klasy swym rodakom z morza. W jeździe szybkiej na czoło wybił się Norweg Ballangrud zajmując trzy pierwsze i jedno drugie miejsce. Nie dużo gorszy od niego był Fin Vasenius, Mathiesen, Stiepl i inni.

Jazda figurowa to numer popisowy Soni Henie i austriackiego Schäfera. Nikt nie był im w stanie odebrać pierwszych miejsc.

ZŁOTE MEDALE W ROKU 1939

ZDOBYLI

Narciarstwo: 18 km. 1) Larsen, 2) Hagen, 3) Niemi. Polacy: Górski 22-gi, Orlewicz 32-gi, Czech 34-ty.

50 km: 1) Wiklund, 2) Wikström, 3) Englund, 26 Karpiel.

4X10 km.: 1) Finlandia, 2) Norwegia, 3) Szwecja, 7 Polska.

Konkurs skoków: 1) Birger Ruud, 2) Eriksen, 3) Andersen, 5 St. Marusz, Czech 32-gi.

Bieg złożeń: 1) Pfinr, 2) Lantschner, 3) Allais, 20 Czech, 28 Zając Karol, 32 Wein.

Hokej: 1) Anglia, 2) Kanada, 3) Stany Zjednoczone.

Łyżwiarstwo: 500 m. 1) Ballangrud, 2) Krog, 3) Fre snger.

1500 m.: 1) Mathiesen, 2) Ballangrud, 3) Vasenius.

5000 m.: 1) Ballangrud 2) Vasenius, 3) Ojala, 12) Kalb;

10000 m.: 1) Ballangrud, 2) Vasenius, 3) Stiepl.

O wigilijnej tradycji i sezonie automobilowym

Urok świąt Bożego Narodzenia potęgują jeszcze piękne zwyczaje i obrzędy. Niektóre z nich mają swoje źródło jeszcze w legendarnych czasach, inne są znacznie późniejsze i mają już swój sens w taki zwany nakazie chwili. Do tych ostatnich, związanych ściśle z ostatnimi zabytkami cywilizacji i techniki a dokładnie określiwszy — motoryzacją, należy kultywowany w ostatnich latach przez Automobil-Klub zwyczaj obdarowywania w dniu wigilijnym pełniących służbę milicjantów.

Ta uroczystość, która wznosi w roku ubiegłym Oddział Krakowskiemu Automobil-Klubu Polskiego, ma swój sens i wymowę. W chwili, gdy pustoszeją urzędy, gdy w większości fabryk zostaje zaledwie skąpa załoga dyżurnych, gdy zamknięte są sklepy świadczą o czasowej przerwie w handlu — pełniący na skrzyżowaniach ulic przedstawiciele ładu i bezpieczeństwa publicznego pozostają jak gdyby osamotnieni na swym posterunku. Dla innych zaczęło się już święto, jedno z najbardziej uroczystych w roku, jemu zaś obowiązek nakazuje spełnienie powinności, od której zależy może los życia przechodniów czy pasażerów przejeżdżających ulicami miasta i po szosach pojazdów mechanicznych.

Automobil-Klub Krakowski nawiązał już w roku ubiegłym nie tylko do tej wigilijnej tradycji, ale wskrzesił również tradycję wspólnego nabożeństwa automobilistów w kościółku na Obidowej w miejscu, gdzie ogień zaczynała się najbardziej niebezpieczna droga dla jadących do górskiej naszej stolicy: Zakopanego.

Przejeżdżali obok niego w czerwcu br. samochody uczestników 13. raidu Automobil-Klubu Polskiego na 4-tym etapie z Zakopanego do Krakowa. Była to impreza, przy której organizacja wainie pomagał Krakowski Oddział Automobil-Klubu Polskiego, organizując całkowite urządzenie etapu w Zakopanem, idzie nie tylko był punkt kontrolny, ale gdzie również rozegrano jedną z najtrudniejszych konkurencji, tak zwaną górską próbę szybkości.

W Krakowie na mecie etapu wskrzesili znów organizatorowie jedną z najpiękniejszych tradycji góścinności polskiej, przyjmując przejeżdżających swoich kolegów ze wszystkich stron Polski łącznie po wierzynkowskiemu, to jest w starych salach Ratusza... lampką staropolskiego wina.

Nie mam zamiaru przypominać obecnie imprez, organizowanych przez Automobil-Klub Polski, łącznie z uzyskiwanymi wynikami. — Również zbytecznym będzie powtarzanie, że dzięki pracy Automobil-Klubu rosną kadry automobilistów i zwolenników sportu automobilowego.

Należy jednak przypomnieć, że „stan posiadania” taboru samochodowego w naszym kraju po okupacji był więcej, niż pożądowania godny. Mielśmy tylko tyle, ile udało się nam ukryć przed chciwością wroga który głosił wszędzie, że „wszystkie koła muszą służyć sprawie ich zwycięstwa”.

Stąd w tych pojazdach, jakie zaczęły kursować w pierwszych miesiącach odzyskania niepodległości było nierzadziej więcej części „w amatorskim” wykonaniu niż części fabrycznych.

Podczas okupacji leżała odłogiem sprawa kształcenia kierowców. Wiele tragicznych wypadków katastrof samochodowych miało za przyczynę niedostateczne wykwalfikowanie oraz brak potrzebnej rutyny u kierowców.

W miastach nieustannie trwający ryk klaksonów był zjawiskiem nie tylko przykrym, ale wytrącającym z równowagi najbardziej spokojnych przechodniów, nie mówiąc o utrudnieniu pracy, w urzędach czy nauki w szkołach. Największą zaś plagą, znaną wszystkim, którzy od czasu do czasu przejeżdżali trasą: Kraków — Zakopane, była oprócz furmanek ze śpiącym i jadącym w poprzek woznicą plagą „dzikich kierowców”, którzy na tak uczęszczanym szlaku odbywali lekcje kursów samochodowych. Energiczne wkroczenie zarządu Auto-

omobilklubu Krakowskiego wspomaganego akcją M. O. dało pełny obraz katastrofalnej sytuacji. Oto w jednym tylko dniu sporządzono ponad sto mandatów karnych za kierowanie samochodem bez prawa jazdy, za jazdę nie przepisową stroną, za brak hamulców i sygnałów itd. itd.

Akcję taką na szosach i na terenie miasta przeprowadzały organy komisji technicznej Oddziału Krakowskiego Automobilklubu wspólnie z M. O., wielokrotnie stwierdzając dobre wyniki swojej pracy.

W planach na najbliższy okres przewidziane jest stopniowe rozszerzanie zasięgu tymbardziej, że w ubiegłym tygodniu została otwarta delegatura Automobilklubu (Kraków) w Zakopanem, a w najbliższej przyszłości, takie same Oddziały powstaną w Krynicy, w Nowym Targu i w Nowym Sączu.

Krynica będzie punktem docelowym najbliższej imprezy organizowanej przez Krakowski Oddział Automobilklubu, mianowicie: raidu zimowego w dniach 1. 2 lutego 1948 roku, przed tym jeszcze oprócz tradycyjnej uroczystości wigilijnej, Krakowski Oddział przekaże w ramach specjalnej uroczystości Centrali Automobilklubu Polskiego uratowany zbiór nagród i odznak, stanowiących cenną pamiątkę.

Specjalna sekcja odczytowa, organizująca w sezonie zimowym szereg prelekcji z zakresu automobilizmu i motoryzacji.

Jest wielu ludzi, którzy lubią jeździć samochodem, choćby to nie był luksusowo wyposażony „Panchar”, ale jest także wielu ludzi, którzy jeżdżą samochodem, nie mając zielonego pojęcia w czym tkwi tajemnica jego mechanizmu. Ci napewno przyjdą posłuchać fachowych prelekcji i przez to zapoznać się z pracą Automobilklubu, który zna dotąd jako organizatora tak udanych imprez jak „Pogoń za lisem”, „Wyścig okrzyny na Deptaku”, „Gynkhama” samochodowa.

Ludwika Gramatyka-Golkowa

Najlepsze wyniki lekkoatletyczne w sezonie bieżącym

Sprinty — to własność USA

W uzupełnieniu art. pt. „Międzynarodowy bilans”, podajemy poniżej najlepsze wyniki tegoroczne uzyskane na dystansach 100 y — 1500 m.

100 jardów:

1) Mc Kenley (Jamaika) — 9,4 sek.; 2) Patton (USA) — 9,4 sek.; 3) Conwell (USA) — 9,5 sek.; 4) Davis (USA) — 9,5 sek.; 5) Fox (USA) — 9,5 sek.

Przedstawiciele Europy w ogóle nie ma na tym dystansie. Sami Amerykanie i jeden murzyn z Jamaiki.

100 m: 1) Mc Kenley (Jamaika) — 10,3 sek.; 2) Dilard (USA) — 10,3 sek.; 3) Lawler (USA) — 10,3 sek.; 4) Mc Donald Bailey (Trinidad) — 10,3 sek.; 5) Wright (USA) — 10,4 sek.

Sami Amerykanie i jeden murzyn z Trindadu.

200 mtr.: 1) Mc Kenley (Jamaika) — 20,4 sek.; 2) Patton (USA) — 20,4 sek.; 3) La Beach (Jamaika) — 20,8 sek.; 4) Parker (USA) — 20,9 sek.; 5) Davis (USA) — 20,9 sek.

Wszystcy przedstawiciele „Nowego Świata”.

400 mtr.: 1) Mc Kenley (Jamaika) — 46,2 sek.; 2) Bolen (USA) — 46,7 sek.; 3) Whitefield (USA) — 47,4 sek.; 4) Wachtler (USA) — 47,4 sek.; 5) Guida (USA) — 47,5 sek.

800 mtr.: 1) Harris (N. Zelandia) — 1:49,4; 2) Pulton (USA) — 1:49,5; 3) Hansenne (Francja) — 1:49,8; 4) Holst-Sorensen (Dania) — 1:49,8; 5) Wint (Anglia) — 1:50.

Francuz i Duńczyk bronią tu honory Europy.

1500 mtr.: 1) Strand (Szwecja) — 3:43; 2) Eriksson (Szwecja) — 3:44,4; 3) Bergkvist (Szwecja) — 3:46,8; 4) Hansenne (Fr.) — 3:48; 5) Reiff (Belgia) — 3:48,4.

Huta Pokój (Nowy Bytom)-Grobble 9:7

W towarzyskim spotkaniu goście zwyciężyli osłabioną ósemką Grobli, po zaciętych walkach, stojących na dobrym poziomie technicznym. Zespół Huty, który miał najniższy punkt w Blaszczoku i Kierwetterze, jest drużyną wyrównaną. Bokserów bytomskich cechuje szybkość, oporowanie, dobre wyszkolenie techniczne, a przede wszystkim wytrzymałość. Najładniejszą walkę stoczyli Goszowski, Antoniewicz i Kaszuba.

Goszowski zademonstrował rzadko widzianą ruchliwość, silny i niezwykle silny cios. Jego kolega Antoniewicz doskonale konstruuje, rozporządza dużym repertuarem ciosów, lecz jest w słabszej kondycji od pozostałych.

Kaszuba jest agresywnym pięściarzem, nieustępliwym, twardym, będącym zawsze w ofensywie.

Ósemka Grobli, która wystąpiła bez Habicha, Nowickiego i Kotlarskiego, miała najsłabsze punkty w Janickim, Piszczku i Pieniążku.

Janicki, będący młodym chłopcem, zwyciężył silniejszego fizycznie przeciwnika i dowiódł już o dużych umiejętnościach.

Pieniążek rozegrał walkę b. mądrze taktycznie. Przez dwie rundy odpoczywał, skutecznie likwidując ataki przeciwnika, wykorzystywał jego błędy, a dopiero w trzeciej rundzie do ataku i wysoko wygrał walkę.

Piszczka należy postawić przed innym. Mimo kontuzji lewej ręki, która paraliżowała go w większości wypadków w walce i którą rozstrzygały zwykle pojedynki, zwyciężył niezwykle ambitnego jednego z najlepszych pięściarzy gości.

Janicki ma za mały repertuar ciosów i nie umie rozwiązać niektórych problemów technicznych w walce.

U pozostałych zawodników widać brak rutyny, treningu a z odwagą też nie najlepiej.

Przebieg walk:

Waga papierowa: Janicki (Gr.)—Blaszczok. Zwycięża krakowianin przez k.o. w pierwszej rundzie. Młody zawodnik Grobli stosuje przeważnie uperkuty, a wykorzystując niedokładność krycia przeciwnika, rzuca go na deskę i żóładek.

Waga musza: Matwiejewski (Gr.)—Goszowski. Zwycięża zawodnik Huty na punkty. Jest ciągle w ofensywie. Matwiejewski walczy tchórzliwie, a

w pierwszych dwóch rundach bezy na deskach (do 7-mtu).

W trzecim starciu zupełnie „świeży” pięściarz gości nie natrafia na poważny opór przeciwnika i wysoko wygrywa walkę.

Waga kogucia: Zieliński (Gr.)—Lokaj. Zwycięża Lokaj przez k.o. w pierwszej rundzie. Zupełnie surowy zawodnik Grobli dostaje prawnym sierpem i zostaje wyliczony.

Waga półciężka: Piszczek (Gr.)—Antoniewicz. Walka zażarta, cios za cios. Piszczek musi uważać na swoją rękę i dlatego nie jest w stanie zadokumentować wszystkich umiejętności. W drugim starciu „Grobler” zyskuje znaczną przewagę, a przeciwnik jego oszołomiony silnym ciosem w oko traci na bojowość. Mimo tego Piszczek walczy ostrożnie. Trzecia runda decyduje o wysokim zwycięstwie krakowianina. Kiedy to „wypompowany” Antoniewicz zostaje dwukrotnie napomniany za przytrzymywanie.

Waga lekka: Kalenicz (Gr.)—Dzięcioł. Przegrywa Kalenicz, poddając się w drugim starciu. Przeciwnik góruje nad nim szybkością i silniejszą ciosem i techniką. Na początku drugiej rundy krakowianin zarzucony gładem ciosów, które rozbijają mu twarz, rezygnuje z dalszej walki.

Waga półśrednia: Jekiel (Gr.)—Rąpica. Zwycięża przez k.o. bytomianin. Jekiel walczy bez ambicji i unikając walki, ciągle przyklekując.

Waga średnia: Jabłoński (Gr.)—Kaszuba. Jabłoński mimo przewagi fizycznej nie potrafi „rozgrzyźć” nieustępliwego przeciwnika. Walkę rozpoczyna pięściarz Huty, przechodząc z miejsca do huraganowych ataków. Po silnym ciosie Jabłońskiego walczy ostrożnie. W drugim starciu krakowianin wyekwakuje bez skutku na decydujący moment, a parę jego silnych ciosów nie robi większego wrażenia na przeciwniku. W trzeciej rundzie obaj zawodnicy zostają dwukrotnie napomniani za przytrzymywanie, a orzeczenie sędziów przynosi im remis.

Waga półciężka: Pieniążek (Gr.)—Kierwetter. Pieniążek wypunktował przeciwnika, mając szaloną przewagę w trzeciej rundzie.

Sędziował w ringu Kleiner, na punkty: Moszkowski, Mkołajczyk i Stawiaszczyk.

Libman Jan

0 puchar sp. dr. Cetnarowskiego

Wisła-Cracovia 310:289

w pływaniu

Zawody te cieszyły się dużym zainteresowaniem i jakże wywołuje „święta wojna” tych dwu rywali.

Puchar przechodził im. sp. dr. Cetnarowskiego przechodził na własność tej drużyny, która trzy razy pod rząd odniosła zwycięstwo.

Pierwszy raz w roku ubiegłym zwyciężyła Cracovia, tym razem zaś Wisła.

Wyniki techniczne przedstawiają się następująco:

200 m stylem klasycznym panów: 1) Boba (Cr) 3:17,6 min., 2) Kowalski (W) 3:22, 3) Grzesiak (W) 3:34, 4) Kubas (Cr) 3:36,5.

200 m stylem dowolnym panów: 1) Jakubowski (Cr) 2:38, 4 min. (najlepszy czas po wojnie), 2) Cieżki (W) 2:42,9, 3) Kornecki (Cr) 2:45, 4) Kasprzyk (W) 3:05.

100 m stylem klasycznym pań: 1) Górska (W) 1:45,6 min., 2) Drozdowska (Cr) 1:48,3, 3) Dobranowska (Cr) 1:51, 25 m stylem dowolnym juniorów (niepunktowane): 1) Abrykowicki (Cr) 0:17,6 min., 2) Belczyk (Cr) 0:18, 3) Balicki (W) 0:18, 4) Wallis (W) 0:21.

100 m stylem grzbietowym panów: 1) Kita (Cr) 1:21 min., 2) Kękus (W) 1:31,2, 3) Czernak (Cr) 1:34,8, 4) Świerczewski (W) 1:41,8.

50 m stylem dowolnym juniorów: 1) Pławiecki (Cr) 0:35 min., 2) Kuźma (W) 0:36, 3) Pułczyński (Cr) 0:36, 4) Bajek (W) 0:38.

100 m stylem dowolnym panów: 1) Jakubowski (Cr) 1:08, 7 min., 2) Cieżki (W) 1:11, 3) Drzewiecki (Cr) 1:14,4, 4) Kasprzyk (W) 1:20,9.

50 m stylem klasycznym juniorów: 1) Juchowski (W) 0:40 min., 2) Debiecki (Cr) 0:42,9, 3) Pach (Cr) 0:46, 4) Mendler (W) 0:48,1.

100 m stylem klasycznym panów: 1) Boba (Cr) 1:24,4 min., 2) Kowalski (W) 1:31,7, 3) Wapiennik (W) 1:39, 4) Kubas (Cr) 1:42. **Czas Boby jest rekordem Okręgu krakowskiego.**

100 m stylem dowolnym pań: 1) Floryczka (W) 1:32 min., 2) Papieta (W) 1:49,2, 3) Polak (Cr) 1:53,9, 4) Drozdowska 1:58,3.

50 m stylem grzbietowym juniorów: 1) Gabriel (Cr) 0:41,9 min., 2)

Pod znakiem pięciu kółek...

W turnieju hokejowym weźmie udział 11 drużyn: Kanada, USA, Anglia, Czechosłowacja, Szwecja, Szwajcaria, Austria, Włochy, Węgry, Francja i Polska. Drużyny zostaną podzielone na trzy grupy, z tym, że te państwa, które na mistrzostwach świata w Pradze zajęły trzy pierwsze miejsca zostaną rozstawione (Czechosłowacja, Szwecja i Austria). Pierwsze dwie grupy liczyć będą po cztery zespoły, a trzecia grupa — trzy. Osiem drużyn, które zakwalifikują się do dalszych rozgrywek, zostaną podzielone na dwie grupy. Finał rozegrają zdobywcy pierwszych miejsc w swoich grupach.

*

Po zakończeniu olimpijskich rozgrywek hokejowych, dojdzie do sensacyjnego spotkania Ameryka — Europa. Reprezentacja Europy składać się będzie z zawodników Czechosłowacji, Szwajcarii i Szwecji. Trio obronne stanowić będą Szwedzi, pierwszy atak Czesi, a drugi — Szwajcarzy.

*

Jugosłowiański Związek Narciarski zwrócił się do Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu o zezwolenie na wyjazd reprezentacji narciarskiej do St. Moritz. Komitet zaakceptował prośbę Związku Narciarskiego i ekipa jugosłowiańskich narciarzy wyjedzie na zimowe Igrzyska Olimpijskie.

Pierwsze spotkania olimpijczyków

Po 3-tygodniowym pobycie na obcoziemym w Dziekanówce rozegrali hokeiści polscy w ostatnich dniach 3 mecze. Pokonali oni reprezentację Bydgoszczy 10:0 Pomorzania 10:3, a mecz sparingowy Polska Południowa — Polska Północna — wygrała drużyna Polska Południowej 5:2.

„Tylko” 2,5 mil. franków żąda Petra

Świat sportowy Francji przeżywa obecnie nową afere, tym razem tenisową.

Znany tenisista francuski, zwycięzca turnieju w Wimbledonie Yvon Petra otrzymał ostatnio dwie oferty proponujące mu przejście na zawodowstwo i wstąpienie do jednego z amerykańskich „cyrków tenisowych”.

Petra twierdzi, iż mimo, że oferty były bardzo pokaźne (20 i 15 tysięcy dolarów), nie przyjął ich na skutek namowy paryskiego menażera Michaelisa, który obiecał mu dobre płatną posadę.

Koncepcja ta spodobała się tenisistom francuskim, gdyż pozwalała mu występować dalej jako amatorowi.

Michaelis jednak nie dotrzymał obietnicy do tej pory, tak, że Petra postanowił zaskarżyć go do sądu, domagając się odszkodowania w wysokości 2,5 miliona franków, tj. tyle, ile mógłby zarobić jako zawodowiec, gdyby menażer nie namówił go do odrzucenia oferty.

AFGANISTAN W MIEJSCE PARAGWAJU

LONDYN. Reprezentacja olimpijska w Paragwaju nie przybędzie do Londynu, natomiast okaże się tam egzotyczna drużyna Afganistanu. Wobec tego w Londynie będą walczyć 52 kraje.

Zagraniczny trener narciarski w Polsce

W niedzielę przybył do Zakopanego zagraniczny trener dla polskich narciarzy Norweg Erik More. Jest to jeden z wybitnych przedstawicieli młodej generacji skoczków norweskich. Jest on specjalistą od skoków.

Hokej na Słasku

Sprzyjające warunki atmosferyczne umożliwiły rozegranie pierwszych w tym roku meczów hokejowych na Śląsku. Przyniosły następujące wyniki:

KKS (Mysłowice) — Siemianowiczanka 6:4 (4:1, 1:2, 1:1).

Polonia (Bytom) — Baildon 2:1 (1:1, 1:0, 0:0).

Chmielewski zwyciężył w USA

NOWY JORK. Były mistrz Polski Henryk Chmielewski, występujący obecnie w Ameryce jako pięściarz zawodowy pod nazwiskiem Henryk Chemel, rozegrał w Rumford mecz z Amerykaninem Charlie Early.

Spotkanie to przyniosło Polakowi przekonujące zwycięstwo po 10 rundowej walce.

Praga — Budapeszt 10:6 w boksie

PRAGA. W Pradze odbyło się międzymiastowe spotkanie bokserskie Praga — Budapeszt, które zakończyło się zwycięstwem bokserów czeskich w stosunku 10:6. Najlepszym z zawodników czeskich był Koudela, który pokonał przez k.o. Mortona (Węgry), największą nadzieję boksu węgierskiego i przyszłego olimpijczyka.

Prezes KOZLA ustąpił

Wieloletni i znany prezes krakowskiego Okr. Związku Lekkoatletycznego dr Al. Moroz wniósł rezygnację z obowiązków prezesa. Przyczyną są pewne zarzuty przeciw niemu, skierowane przez jeden z krakowskich klubów lekkoatletycznych.

Cztery ślizgawki w Krakowie

Doskonałe warunki atmosferyczne pozwoliły młodzieży korzystać w niedzielę po raz pierwszy w tym sezonie z jazdy na łyżwach. W Krakowie czynne są 4 ślizgawki na kortach: „Cracovii” przy Al. Focha, „Olisy” ul. Grzegorzewska 1, b. „Sokoła” ul. Piłsudskiego 27 i na basenie miejskim Aleja 3 Maja.

SEKCJA NARCIARSKA A.Z.S. Kraków rozpoczyna z dniem 1. I. 1948 organizację stałych dwutygodniowych turnusów narciarskich w schronisku wysokogórskim „Ażetesiak” w Karpaczu. W czasie trwania turnusów, każdy z uczestników przejdzie obowiązkowy kurs narciarski pod fachowym kierownictwem instruktorów P.Z.N.

Informacji udziela i zgłoszenia przyjmuje sekretariat A.Z.S. Kraków, ul. 18 Sycznia 38 (lokal Komisji Mieszkaniowej).

Estończycy najlepszymi koszykarzami ZSRR

W Tallinie odbył się ostatnio trzydniowy turniej w piłce koszykowej męskiej i żeńskiej z udziałem reprezentacyjnych zespołów republik radzieckich.

Po niezwykle interesujących i na bardzo wysokim poziomie pod względem technicznym i taktycznym stojących grach, turniej zakończył się w konkurencji męskiej zwycięstwem drużyny estońskiej.

W finałowym spotkaniu Estończycy pokonali republikę litewską, która reprezentowana była przez dru-

żynę mistrza ZSRR na rok 1947 S. K. I. F. (Kowno) 32:28.

Przebieg zawodów był bardzo emocjonujący i do ostatniej chwili nie wiadomo było, kto odniesie zwycięstwo. Lepszy finisz Estończyków spowodował uzyskanie wygranej.

W konkurencji kobiecej zeszlono-czyn zwycięzca turnieju, drużyna republiki litewskiej zajęła ponownie pierwsze miejsce w turnieju, zwyciężając zespół litewski 22:15 i estoński 20:16.

Tabela mistrzostw klasy „A” po jesiennej rundzie															
Z uwagi na artykuł pt. „230 piłkarzy krakowskiej klasy „A” zdecydowali: my się podać raz jeszcze tabelę rundy jesiennej mistrzostw „A” kl. KOZPN.															
Tabela „A” kl. I rundy jesiennej w roku 1947/8	Chełmek	Zwierzyniecki	Fablok	Szczakowianka	Grobble	Mościce	Dąbski	Korona	Wieczysta	Łagiewianka	Podgórze	Prokocim	Ilość gier	Punkty	Stosunek bramek
Chełmek	■	0:0	1:2	1:0	2:1	1:0	6:1	3:0	1:1	4:0	2:1	1:0	11	18	22:6
Zwierzyniecki	0:0	■	2:0	3:1	3:1	3:2	0:0	0:0	3:2	3:3	1:0	6:1	11	18	24:10
Fablok	2:1	0:2	■	4:1	3:0	0:0	3:3	1:1	2:2	2:0	3:1	4:1	11	16	24:12
Szczakowianka	0:1	1:3	1:4	■	1:2	5:3	3:0	0:2	3:2	5:2	3:2	6:3	11	12	26:24
Grobble	1:2	1:3	0:3	2:1	■	0:1	2:1	0:3	3:1	3:0	1:0	2:0	11	12	15:15
Mościce	0:1	2:3	0:0	3:5	1:0	■	1:1	3:1	1:1	0:3	6:2	7:2	11	11	24:19
Dąbski	1:6	0:0	3:3	0:3	1:2	1:1	■	5:1	3:3	3:0	1:0	3:4	11	10	21:23
Korona	0:3	0:0	1:1	2:0	3:0	1:3	1:5	■	1:1	3:5	1:1	2:1	11	10	15:20
Wieczysta	1:1	2:3	2:2	2:3	1:3	1:1	3:3	1:1	■	4:0	1:2	1:2	11	7	19:21
Łagiewianka	0:4	3:3	0:2	2:5	0:3	3:0	0:3	5:3	0:4	■	1:2	3:1	11	7	17:30
Podgórze	1:2	0:1	1:3	2:3	0:1	2:6	0:1	1:1	2:1	2:1	■	1:1	11	6	12:21
Prokocim	0:1	1:6	1:4	3:6	0:2	2:7	4:3	1:2	2:1	1:3	1:1	■	11	5	16:36

ZARZĄD KRAKOWSKIEGO OKRĘGU Z. R. S. S. ZAWIADAMIA — ŻE

ZJAZD OKRĘGOWY

KRAKOWSKIEGO OKRĘGU ZWIĄZKÓW ROBOTNICZYCH STOW. SPORT. odbędzie się dnia 28 grudnia 1947 (niedziela) o godz. 10 w lokalu własnym w Krakowie przy ul. Sławkowskiej 6. I. p.

PORZĄDEK DZIENNY:

1. Zagajenie,
2. Wybór Przewodniczącego Zjazdu Okręgu, sekretarza oraz zastępców,
3. Wybór Komisji Skrutacyjnej,
4. Sprawozdanie z działalności Okręgu,
5. Ustalenie liczby członków Rady Okręgowej i ich zastępców (art. 63),
6. Wybór Rady Okręgowej (art. 62, pkt. 3),
7. Wybór Okręgowej Komisji Rewizyjnej (art. 62, pkt. 3 i art. 80) — oraz 3 członków i 2 zastępców,
8. Uchwalenie ogólnego (ramowego) planu pracy na terenie Okręgu na najbliższe 2-letnie oraz wniosków i dezyderatów pod adresem centralnych organów Związku w sprawie programu działalności Związku jako całości (art. 62, pkt. 2),
9. Wnioski i interpelacje.

Uprasza się delegatów o punktualne przybycie.

Każdy delegat głosuje za siebie i posiada tylko jeden głos. Według art. 33 delegaci powinni posiadać upoważnienie pisemne organizacji, którą reprezentują. Zaznacza się, że bez delegacji, delegaci nie będą dopuszczani do prawa głosu.

Odnosić kompetencji Zjazdu Okręgowego i Rady Okręgowej winni delegaci zapoznać się z art. od 50—83 statutu ZRSS. Statut jest wyłożony do wglądu w sekretariacie Okręgu ZRSS, Kraków, Sławkowska 6 i można go przeglądać w godzinach urzędowych, tj. od 15—19 (codziennie).

ZA ZARZĄD:

Przewodniczący:

STEFAN KOTARBA

Sekretarz:

(—) KAROL ZADORA

Narciarski komunikat śniegowy

Komisja Śniegowa PZN, wznawia w bież. sezonie zimowym publikowanie Narciarskich Komunikatów Śniegowych i Pogodowych z terenu Sudetów i Karpat Zachodnich. W organizacji i opracowaniu komunikatów biorą udział PIHM. (Oddział w Krakowie), Referaty Turystyki PKP. w Katowicach, Wrocławiu i Krakowie. Narciarski Komunikat Śniegowy w formie powielanego biuletynu ukazuje się co tydzień we czwartki, w tym dniu ogłaszany jest przez radio z Krakowa na całą Polskę, zaś w piątki ukazuje się na łamach prasy krajowej.

Turystyka zimowa i ruch narciarski są w silnym stopniu uzależnione od warunków atmosferycznych. Stąd też Narciarski Komunikat Śniegowy zawiera szczegółowe informacje o grubości starej i nowej pokrywy śnieżnej, o gatunkach śniegu, daje ogólną ocenę warunków śnieżnych w górach oraz przewidywany przebieg pogody na najbliższe trzy dni.

Cennym dodatkiem do Narc. Komunikatów Śnieg. jest komunikat o warunkach śnieżno-komunikacyjnych na ważniejszych drogach w Sudetach i na przedpolu Karpat i w nich samych. Komunikat zawiera również tygodniowy poradnik wycieczkowy i informator kolejowy, które informują narciarzy-turystów o warunkach na lęszych szlakach narciarskich oraz o odbywających się imprezach sportowych w górach.

Dane informacyjne dla Narc. Kom. Śnieg. nadsyłane są do centrali w Krakowie z kilkudziesięciu punktów obserwacyjnych rozrzuconych równomiernie na obszarze Karpat Zachodnich i Sudetów. Siecią obserwacyjną zostały objęte prawie wszystkie ważniejsze uzdrowiska, większe stacje kolejowe w górach, stacje meteorologiczne PIHM., ważniejsze schroniska oraz wiele innych. Tak więc takie środowiska sportów zimowych, jak Szklarska Poręba, Jelenia Góra, Karpacz, Kłodzko, Wisła, Zwardoń, Rabka, Zakopane, Szczawnica i Krywnica są stale uwzględniane w Komunikatach Śniegowych i to właśnie pozwala narciarzowi-turystce na szczegółowe rozplanowanie swoich wycieczek w góry. Komunikat zawiera również ostrzeżenia o lawinach, ośnieżeniu skał, nawisach w wysokich górach mgły i nagłych zmianach pogody.

Bieliznę damską i męską, pantofle, krawaty, skarpety, szale, getry i t. p.

poleca po cenach konkurencyjnych

MU-RA. Kraków, Floriańska 35 (róg św. Marka)

HURTOWNIA CUKRÓW I CZEKOLAD
Józef Madon
Kraków, Wielopole 28

zasyła licznym rzeszom P. T. Odbiorców wśród których jest mnóstwo sportowców

najserdeczniejsze życzenia „Wesołych Świąt”

Doroczne Walne Zebranie Krakowskiego Okręgowego Związku Piłki Nożnej

odbędzie się w niedzielę dnia 18 stycznia 1948 r.

W SALI RADY MIEJSKIEJ

Porządek dzienny i termin ogłoszony został w Nr. 85 (198) „Startu” z dnia 9 grudnia b. r.

Konferencja wyborcza władz podokręgu ZRSS w Rzeszowie

Dnia 14 grudnia 1947 r. odbyła się w Rzeszowie konferencja wyborcza Podokręgu Rzeszowskiego ZRSS, dla przeprowadzenia wyboru władz podokręgu ZRSS. W konferencji wzięli udział: pełnomocnik na okręg Zielński St., delegaci klubów zrzeszonych w ZRSS oraz przedstawiciele Woj. Kom. OM TUR, ZWM oraz OKZZ.

Po omówieniu aktualnych spraw oraz omówieniu projektu statutu ZRSS dokonano wyboru władz podokręgu i komisji rewizyjnej oraz delegatów na konferencję okręgową i Zjazd Walny.

Jako członkowie Zarządu Podokręgu zostali wybrani: dr Błaszowski Józef, Cisek, Stopa, Pochwat, Wojnarski i Groes.

Do komisji rewizyjnej: Kossowski, Pietras i Słanik.

Doroczne Walne Zebranie DEB-NICKIEGO K. S. odbędzie się w dniu 4. I. 1948 r. o godzinie 9-tej, lub 9.30 w drugim terminie w lokalu własnym przy ulicy Barskiej 11.

SPÓŁDZIELNIA PRZETWÓRCZO-HANDLOWA

„Przetom”

KRAKÓW

Rynek 34, Zwierzyniecka 15 i Podwale 5

poleca w. roby własnej produkcji, wino, soki owocowe oraz miody pitne.

„Wesołych Świąt”

zyczy Odbiorcom

F-m „Ton”

Kraków, ulica Tomasza 26

Liga koszykowa w styczniu

Mecz ligi koszykowej: Znicz—KKS, AZS—KKS, YMCA (Łódź) — Warta, TUR (Łódź)—Warta, Wisła—YMCA (Gdańsk) i AZS—YMCA (Gdańsk), były ostatnimi meczami przed trzytygodniową przerwą w mistrzostwach ligi hokejowej.

Następna z kolei runda mistrzostw ligi koszykowej PZPR rozegrana zostanie w dniach 10 i 11 stycznia.

W tych dniach zmierzą się:

W Poznaniu: Warta—Wisła i KKS—Wisła;

W Łodzi: TUR—AZS (Warszawa), YMCA—AZS (W-wa), oraz

W Gdańsku: YMCA (Gdańsk)—AZS (Kraków).

W dniach 17 i 18 stycznia rozegrane zostaną dalsze zawody mistrzowskie, a to:

W Krakowie: AZS—Warta i Wisła—Warta;

W Warszawie: AZS (Warszawa)—YMCA (Łódź) i Znicz—YMCA (Łódź);

W Gdańsku: YMCA (Gdańsk)—K. K. S.

W ostatnim terminie styczniowym w dniach 24, 25 stycznia 1948 będą grały przeciw sobie:

W Łodzi: YMCA (Łódź)—Znicz i TUR—Zn cz.

W Krakowie: Wisła—AZS (W-wa) i AZS (Kraków)—AZS (W-wa).

W Gdańsku: YMCA (Gdańsk)—Warta.

8-ma runda mistrzostw rozegrana zostanie w dniu 1 lutego.

9-ta runda w dniach 7 i 8 lutego.

10-ta runda w dniach 14 i 15 lutego.

11-ta runda w dniach 21 i 22 lutego.

12-ta runda w dniach 28 i 29 lutego.

13-ta runda w dniach 6 i 7 marca.

14-ta runda w dniu 13 marca.

15-ta runda, jedno tylko spotkanie gdańskie Znicza w Gdańsku w dniu 21 marca.

31 koszykarzy-olimpijczyków

Wydział sportowo-szkoleniowy PZPR wyznaczył już 31 zawodników, rekrutujących się z 10 klubów, którzy rozpoczną zaprawę przedolimpijską na obozie, jaki rozpocznie się w Akademii WF i PW w Warszawie od dnia 27 grudnia br.

Wyrzuceni zostali:

Z Gdańska: Markowski, Lelonkiewicz, Narkiewicz, Birgiellner, Pawlak (YMCA).

Z Krakowa: Arelt, Kowalówka, Hegerle (Wisła), Kozdruj, Ciupryk (AZS) Więcek, Izdebski, Ciecieski (Cracovia).

Z Łodzi: Dowgird, Zylinski, Barczewski, Ulatowski, Maleszewski (YMCA), Jakubowski (TUR).

Z Poznania: Kolański, Grzechowiak, Jarczyński (KKS), Ruskiewicz, Dylewicz, Matysiak, Urbanowicz (Warta).

Z Warszawy: Bartosiewicz, Jaźnicki, Popolek, Drzewosowski (AZS), Duda (Znicz Pruszków).

*

Półfinały mistrzostw Polski w piłce siatkowej męskiej i żeńskiej odbędą się w dniach 31 stycznia, 1 i 2 lutego w dwóch grupach.

Dla kobiet: grupa I w Częstochowie, grupa II: w Radomiu.

Dla mężczyzn: grupa I: w Lublinie, grupa II: we Wrocławiu. Finały odbędą się dla kobiet w dniu 7 i 8 lutego w Krakowie, dla mężczyzn 21 i 22 lutego w Bydgoszczy (lub Toruniu). Do finału wchodzić pierwsze drużyny z każdej grupy i rozgrywać po 5 setów (półnały po 3 sety).

Zgłoszenia do półfinałów do dnia 10 stycznia.

*

W piłce koszykowej drużyn żeńskich finał odbędzie się w dniach 12, 13 i 14 marca w Warszawie. Półfinały męskie w piłce koszykowej odbędą się również w dniach 12, 13 i 14 marca w 4 grupach. Grupa I w Przemyśle, grupa II w Ostrowie, grupa III w Olsztynie, grupa IV w Krakowie. Finał odbędzie się w dniach 19, 20 i 21 marca w miejscowości, która będzie jeszcze podana. Zgłoszenia do półfinałów drużyn żeńskich oraz półfinałów drużyn męskich do dnia 20 lutego.

K. O. Z. P. N. karze

Ostatni komunikat Wydziału Gier i Dyscypliny K. O. Z. P. N-u zawiera pokazną listę kar nałożonych na zawodników i kluby po ostatnich meczach o mistrzostwo: m. in. ukarano piłkarza R. K. S. Podgórze, Kazimierza Półtoraka trzyletnią dyskwalifikacją za pobicie bramkarza R. K. S. Chełmek w czasie zawodów: Chełmek — Podgórze.

Pisaliśmy już o tym, że w czasie tych zawodów jakiś sfanatyzowany widz, którym okazał się czynny zawodnik Podgórze Kaz. Półtorak, wtargnął na boisko i czynnie znieważał bramkarza przeciwnika.

Niezależnie od tych kar na piłkarzy i na kluby, Zarząd K. O. Z. P. N-u uchwalił na wniosek Wydziału G. i D. karę dwuletniej dyskwalifikacji dla kierownika sekcji piłki nożnej Dębickiego K. S. Mariana Tyralewskiego, który z pełną świadomością składował skład drużyny na karcie sędziowskiej.

Jednoroczną dyskwalifikacją ukarano prezesa K. S. Groble, Włodzimierza Stusa za prowokacyjne zachowanie się w chwili zejścia drużyny Groble z boiska w czasie zawodów: Korona — Groble.

Mecz Luis — Walcott, zakończył się śmiercią... 2 kibiców

Transmitowany przez wszystkie rozgłośnie amerykańskiego radia i przez stację nadawczą telewizyjną mecz bokserski o tytuł mistrzów świata pomiędzy dwoma Murzynami: Luis i Walcott, doprowadził do śmierci 2 sympatyków sportu bokserskiego: 65-letni Fiorelli i 70-letni Adams tak dalece przejęli się walką bokserską, że zmarli na udar serca.

Jak wiadomo Walcott, który jest ojcem dość licznej rodziny (żona, 6-ro dzieci) był w czasie walki na ringu zupełnie opuszczony. Żona jego nie miała odwagi obserwować walki swojego męża, a również wszystkie dzieci zostały w domu, obserwując walkę jedynie na aparacie telewizyjnym, trzyletnia córka Walcotta Carlott, zasnęła sobie przy tym.

Wiemy już, że Walcott przegrawczy walkę z Luisem płakał.

*

Puncec już Egipcjaninem

Doskonały tenisista jugosłowiański Puncce, który poróżnił się z Jugosłowiańskim Związkiem Tenisowym, wyjechał do Egiptu i obecnie wystąpi po raz pierwszy w międzynarodowym meczu tenisowym przeciw Belgii. Mecz rozegrany będzie systemem Davis—Cupowym.

Barw Egiptu bronić będą Puncce, Najar i L. Shafel.

Belgie reprezentować będzie: Wascher, Geelhand i Peten.

Puncce wystąpi jako reprezentant Egiptu również w międzynarodowym turnieju w hali krytej w Helipolis.

Turniej ten trwać będzie od 18 — 21 grudnia.

*

Wybiecie szyb — czyn patriotyczny?

Diennik Rzymski ogłosił przed meczem Czechosłowacji — Włochy ankietę na temat: „Ile przegramy z Czechosłowacją?”

W odpowiedzi na to kilku zapalczywych zwolenników piłkarstwa włoskiego powybiło szyby w redakcji. Jeden z nich „przychwycony na gorącym uczynku” dowodził, iż „popelnili czyn patriotyczny”, albowiem uniemożliwili szerzenie defetyzmu w szeregach włoskich.

„SAMAR”

KRAKÓW, STRADOM 7

Chemikalia, farby, lakiery, pokosty, artykuły gospodarcze.

Aleksander Reksza Marian Strzelecki

„Wielka gra”

W tych dniach ukazało się na półkach księgarskich drugie wydanie świetnej powieści sportowej Al. Rekszy i M. Strzeleckiego pt. „WIELKA GRA”.

Drukowana już przed laty w „Przeglądzie Sportowym” ta powieść, miała jedną „wadę”: Oto nie można było jej czytać „jednym haustem” tak, jak na to zasługuje. Kariera piłkarska jednego z najlepszych bramkarzy świata, Charlesa Granta, który blaskiem swej sławy przyćmił zupełnie tak popularnych na obu półkuliach piłkarzy jak Zamorra, Orth itd., jego przybycie do rodzinnej Polski, gdzie ujawnił ster rządów zagrożonego spadkiem z Ligi „Piasta”, rozpoczyna „WIELKĄ GRĘ” o zwycięstwie etyki sportowca nad demoralizacją i przekupstwem, świetne epizody z posiedzeń zarządu Ligi, Wydziału Gier i Dysc., z transmisji radiowej meczu: Liga—Budapeszt i wreszcie finałowe spotkanie między leaderem ligi, a Piastem, w którym On — sławny Charles Grant, staje w bramce w miejsce kontuzjonowanego bramkarza Kreski i fenomenalnie broniąc rzut karny, ratuje klub swój przed spadkiem — to wszystko składa się na pełną emocjonalnych wzruszeń powieść — jedyną tego rodzaju w Polsce.

„Wielka gra”, pisana przez ludzi o szczerym talencie i z głębokim znawstwem sprawy, zdumiewa pełnią plastyki, emocjonuje, bawi, ale i... uczy zarazem. Czyż może być coś bardziej przekonującego i bardziej oddającego sens i istotę sportu nad przemówienie bohatera powieści przed decydującym meczem.

...„dziś przypomnę pewne jeszcze rzeczy, aby uniknąć wszelkich niepotrzebnych tarć, jakie mogą się zdarzyć w ogniu zaciętej walki na boisku. Ktoś musi wygrać, ktoś musi przegrać. Ale zwycięstwo sportowe tylko wówczas posiada istotną wartość, jeśli jest uzyskane lojalnie, uczciwie, bez podstępów, bez brutalności. Tylko takie zwycięstwo daje sportowcowi zadowolenie prawdziwe... Sens sportu i jego piękno może tkwić tak samo w wygranej, jak i w porażce. TRZEBA UMIEĆ PRZEGRYWAĆ, PODOBNIENIE JAK ZWYCIĘŻAĆ. Nawet schodząc z pola zwyciężonym, można doznawać również pewnej sportowej radości, jeśli walczyliśmy rycersko, jeśli zadanie swoje wykonaliśmy w stu procentach. Ten, do kogo ma dostęp takie uczucie, jest prawdziwym sportowcem, rozumie naprawdę wielki sport, wielką grę!

...„dziś przypomnę pewne jeszcze rzeczy, aby uniknąć wszelkich niepotrzebnych tarć, jakie mogą się zdarzyć w ogniu zaciętej walki na boisku. Ktoś musi wygrać, ktoś musi przegrać. Ale zwycięstwo sportowe tylko wówczas posiada istotną wartość, jeśli jest uzyskane lojalnie, uczciwie, bez podstępów, bez brutalności. Tylko takie zwycięstwo daje sportowcowi zadowolenie prawdziwe... Sens sportu i jego piękno może tkwić tak samo w wygranej, jak i w porażce. TRZEBA UMIEĆ PRZEGRYWAĆ, PODOBNIENIE JAK ZWYCIĘŻAĆ. Nawet schodząc z pola zwyciężonym, można doznawać również pewnej sportowej radości, jeśli walczyliśmy rycersko, jeśli zadanie swoje wykonaliśmy w stu procentach. Ten, do kogo ma dostęp takie uczucie, jest prawdziwym sportowcem, rozumie naprawdę wielki sport, wielką grę!

...„dziś przypomnę pewne jeszcze rzeczy, aby uniknąć wszelkich niepotrzebnych tarć, jakie mogą się zdarzyć w ogniu zaciętej walki na boisku. Ktoś musi wygrać, ktoś musi przegrać. Ale zwycięstwo sportowe tylko wówczas posiada istotną wartość, jeśli jest uzyskane lojalnie, uczciwie, bez podstępów, bez brutalności. Tylko takie zwycięstwo daje sportowcowi zadowolenie prawdziwe... Sens sportu i jego piękno może tkwić tak samo w wygranej, jak i w porażce. TRZEBA UMIEĆ PRZEGRYWAĆ, PODOBNIENIE JAK ZWYCIĘŻAĆ. Nawet schodząc z pola zwyciężonym, można doznawać również pewnej sportowej radości, jeśli walczyliśmy rycersko, jeśli zadanie swoje wykonaliśmy w stu procentach. Ten, do kogo ma dostęp takie uczucie, jest prawdziwym sportowcem, rozumie naprawdę wielki sport, wielką grę!

...„dziś przypomnę pewne jeszcze rzeczy, aby uniknąć wszelkich niepotrzebnych tarć, jakie mogą się zdarzyć w ogniu zaciętej walki na boisku. Ktoś musi wygrać, ktoś musi przegrać. Ale zwycięstwo sportowe tylko wówczas posiada istotną wartość, jeśli jest uzyskane lojalnie, uczciwie, bez podstępów, bez brutalności. Tylko takie zwycięstwo daje sportowcowi zadowolenie prawdziwe... Sens sportu i jego piękno może tkwić tak samo w wygranej, jak i w porażce. TRZEBA UMIEĆ PRZEGRYWAĆ, PODOBNIENIE JAK ZWYCIĘŻAĆ. Nawet schodząc z pola zwyciężonym, można doznawać również pewnej sportowej radości, jeśli walczyliśmy rycersko, jeśli zadanie swoje wykonaliśmy w stu procentach. Ten, do kogo ma dostęp takie uczucie, jest prawdziwym sportowcem, rozumie naprawdę wielki sport, wielką grę!

...„dziś przypomnę pewne jeszcze rzeczy, aby uniknąć wszelkich niepotrzebnych tarć, jakie mogą się zdarzyć w ogniu zaciętej walki na boisku. Ktoś musi wygrać, ktoś musi przegrać. Ale zwycięstwo sportowe tylko wówczas posiada istotną wartość, jeśli jest uzyskane lojalnie, uczciwie, bez podstępów, bez brutalności. Tylko takie zwycięstwo daje sportowcowi zadowolenie prawdziwe... Sens sportu i jego piękno może tkwić tak samo w wygranej, jak i w porażce. TRZEBA UMIEĆ PRZEGRYWAĆ, PODOBNIENIE JAK ZWYCIĘŻAĆ. Nawet schodząc z pola zwyciężonym, można doznawać również pewnej sportowej radości, jeśli walczyliśmy rycersko, jeśli zadanie swoje wykonaliśmy w stu procentach. Ten, do kogo ma dostęp takie uczucie, jest prawdziwym sportowcem, rozumie naprawdę wielki sport, wielką grę!

...„dziś przypomnę pewne jeszcze rzeczy, aby uniknąć wszelkich niepotrzebnych tarć, jakie mogą się zdarzyć w ogniu zaciętej walki na boisku. Ktoś musi wygrać, ktoś musi przegrać. Ale zwycięstwo sportowe tylko wówczas posiada istotną wartość, jeśli jest uzyskane lojalnie, uczciwie, bez podstępów, bez brutalności. Tylko takie zwycięstwo daje sportowcowi zadowolenie prawdziwe... Sens sportu i jego piękno może tkwić tak samo w wygranej, jak i w porażce. TRZEBA UMIEĆ PRZEGRYWAĆ, PODOBNIENIE JAK ZWYCIĘŻAĆ. Nawet schodząc z pola zwyciężonym, można doznawać również pewnej sportowej radości, jeśli walczyliśmy rycersko, jeśli zadanie swoje wykonaliśmy w stu procentach. Ten, do kogo ma dostęp takie uczucie, jest prawdziwym sportowcem, rozumie naprawdę wielki sport, wielką grę!

...„dziś przypomnę pewne jeszcze rzeczy, aby uniknąć wszelkich niepotrzebnych tarć, jakie mogą się zdarzyć w ogniu zaciętej walki na boisku. Ktoś musi wygrać, ktoś musi przegrać. Ale zwycięstwo sportowe tylko wówczas posiada istotną wartość, jeśli jest uzyskane lojalnie, uczciwie, bez podstępów, bez brutalności. Tylko takie zwycięstwo daje sportowcowi zadowolenie prawdziwe... Sens sportu i jego piękno może tkwić tak samo w wygranej, jak i w porażce. TRZEBA UMIEĆ PRZEGRYWAĆ, PODOBNIENIE JAK ZWYCIĘŻAĆ. Nawet schodząc z pola zwyciężonym, można doznawać również pewnej sportowej radości, jeśli walczyliśmy rycersko, jeśli zadanie swoje wykonaliśmy w stu procentach. Ten, do kogo ma dostęp takie uczucie, jest prawdziwym sportowcem, rozumie naprawdę wielki sport, wielką grę!

...„dziś przypomnę pewne jeszcze rzeczy, aby uniknąć wszelkich niepotrzebnych tarć, jakie mogą się zdarzyć w ogniu zaciętej walki na boisku. Ktoś musi wygrać, ktoś musi przegrać. Ale zwycięstwo sportowe tylko wówczas posiada istotną wartość, jeśli jest uzyskane lojalnie, uczciwie, bez podstępów, bez brutalności. Tylko takie zwycięstwo daje sportowcowi zadowolenie prawdziwe... Sens sportu i jego piękno może tkwić tak samo w wygranej, jak i w porażce. TRZEBA UMIEĆ PRZEGRYWAĆ, PODOBNIENIE JAK ZWYCIĘŻAĆ. Nawet schodząc z pola zwyciężonym, można doznawać również pewnej sportowej radości, jeśli walczyliśmy rycersko, jeśli zadanie swoje wykonaliśmy w stu procentach. Ten, do kogo ma dostęp takie uczucie, jest prawdziwym sportowcem, rozumie naprawdę wielki sport, wielką grę!

...„dziś przypomnę pewne jeszcze rzeczy, aby uniknąć wszelkich niepotrzebnych tarć, jakie mogą się zdarzyć w ogniu zaciętej walki na boisku. Ktoś musi wygrać, ktoś musi przegrać. Ale zwycięstwo sportowe tylko wówczas posiada istotną wartość, jeśli jest uzyskane lojalnie, uczciwie, bez podstępów, bez brutalności. Tylko takie zwycięstwo daje sportowcowi zadowolenie prawdziwe... Sens sportu i jego piękno może tkwić tak samo w wygranej, jak i w porażce. TRZEBA UMIEĆ PRZEGRYWAĆ, PODOBNIENIE JAK ZWYCIĘŻAĆ. Nawet schodząc z pola zwyciężonym, można doznawać również pewnej sportowej radości, jeśli walczyliśmy rycersko, jeśli zadanie swoje wykonaliśmy w stu procentach. Ten, do kogo ma dostęp takie uczucie, jest prawdziwym sportowcem, rozumie naprawdę wielki sport, wielką grę!

...„dziś przypomnę pewne jeszcze rzeczy, aby uniknąć wszelkich niepotrzebnych tarć, jakie mogą się zdarzyć w ogniu zaciętej walki na boisku. Ktoś musi wygrać, ktoś musi przegrać. Ale zwycięstwo sportowe tylko wówczas posiada istotną wartość, jeśli jest uzyskane lojalnie, uczciwie, bez podstępów, bez brutalności. Tylko takie zwycięstwo daje sportowcowi zadowolenie prawdziwe... Sens sportu i jego piękno może tkwić tak samo w wygranej, jak i w porażce. TRZEBA UMIEĆ PRZEGRYWAĆ, PODOBNIENIE JAK ZWYCIĘŻAĆ. Nawet schodząc z pola zwyciężonym, można doznawać również pewnej sportowej radości, jeśli walczyliśmy rycersko, jeśli zadanie swoje wykonaliśmy w stu procentach. Ten, do kogo ma dostęp takie uczucie, jest prawdziwym sportowcem, rozumie naprawdę wielki sport, wielką grę!

...„dziś przypomnę pewne jeszcze rzeczy, aby uniknąć wszelkich niepotrzebnych tarć, jakie mogą się zdarzyć w ogniu zaciętej walki na boisku. Ktoś musi wygrać, ktoś musi przegrać. Ale zwycięstwo sportowe tylko wówczas posiada istotną wartość, jeśli jest uzyskane lojalnie, uczciwie, bez podstępów, bez brutalności. Tylko takie zwycięstwo daje sportowcowi zadowolenie prawdziwe... Sens sportu i jego piękno może tkwić tak samo w wygranej, jak i w porażce. TRZEBA UMIEĆ PRZEGRYWAĆ, PODOBNIENIE JAK ZWYCIĘŻAĆ. Nawet schodząc z pola zwyciężonym, można doznawać również pewnej sportowej radości, jeśli walczyliśmy rycersko, jeśli zadanie swoje wykonaliśmy w stu procentach. Ten, do kogo ma dostęp takie uczucie, jest prawdziwym sportowcem, rozumie naprawdę wielki sport, wielką grę!

...„dziś przypomnę pewne jeszcze rzeczy, aby uniknąć wszelkich niepotrzebnych tarć, jakie mogą się zdarzyć w ogniu zaciętej walki na boisku. Ktoś musi wygrać, ktoś musi przegrać. Ale zwycięstwo sportowe tylko wówczas posiada istotną wartość, jeśli jest uzyskane lojalnie, uczciwie, bez podstępów, bez brutalności. Tylko takie zwycięstwo daje sportowcowi zadowolenie prawdziwe... Sens sportu i jego piękno może tkwić tak samo w wygranej, jak i w porażce. TRZEBA UMIEĆ PRZEGRYWAĆ, PODOBNIENIE JAK ZWYCIĘŻAĆ. Nawet schodząc z pola zwyciężonym, można doznawać również pewnej sportowej radości, jeśli walczyliśmy rycersko, jeśli zadanie swoje wykonaliśmy w stu procentach. Ten, do kogo ma dostęp takie uczucie, jest prawdziwym sportowcem, rozumie naprawdę wielki sport, wielką grę!

...„dziś przypomnę pewne jeszcze rzeczy, aby uniknąć wszelkich niepotrzebnych tarć, jakie mogą się zdarzyć w ogniu zaciętej walki na boisku. Ktoś musi wygrać, ktoś musi przegrać. Ale zwycięstwo sportowe tylko wówczas posiada istotną wartość, jeśli jest uzyskane lojalnie, uczciwie, bez podstępów, bez brutalności. Tylko takie zwycięstwo daje sportowcowi zadowolenie prawdziwe... Sens sportu i jego piękno może tkwić tak samo w wygranej, jak i w porażce. TRZEBA UMIEĆ PRZEGRYWAĆ, PODOBNIENIE JAK ZWYCIĘŻAĆ. Nawet schodząc z pola zwyciężonym, można doznawać również pewnej sportowej radości, jeśli walczyliśmy rycersko, jeśli zadanie swoje wykonaliśmy w stu procentach. Ten, do kogo ma dostęp takie uczucie, jest prawdziwym sportowcem, rozumie naprawdę wielki sport, wielką grę!

...„dziś przypomnę pewne jeszcze rzeczy, aby uniknąć wszelkich niepotrzebnych tarć, jakie mogą się zdarzyć w ogniu zaciętej walki na boisku. Ktoś musi wygrać, ktoś musi przegrać. Ale zwycięstwo sportowe tylko wówczas posiada istotną wartość, jeśli jest uzyskane lojalnie, uczciwie, bez podstępów, bez brutalności. Tylko takie zwycięstwo daje sportowcowi zadowolenie prawdziwe... Sens sportu i jego piękno może tkwić tak samo w wygranej, jak i w porażce. TRZEBA UMIEĆ PRZEGRYWAĆ, PODOBNIENIE JAK ZWYCIĘŻAĆ. Nawet schodząc z pola zwyciężonym, można doznawać również pewnej sportowej radości, jeśli walczyliśmy rycersko, jeśli zadanie swoje wykonaliśmy w stu procentach. Ten, do kogo ma dostęp takie uczucie, jest prawdziwym sportowcem, rozumie naprawdę wielki sport, wielką grę!

...„dziś przypomnę pewne jeszcze rzeczy, aby uniknąć wszelkich niepotrzebnych tarć, jakie mogą się zdarzyć w ogniu zaciętej walki na boisku. Ktoś musi wygrać, ktoś musi przegrać. Ale zwycięstwo sportowe tylko wówczas posiada istotną wartość, jeśli jest uzyskane lojalnie, uczciwie, bez podstępów, bez brutalności. Tylko takie zwycięstwo daje sportowcowi zadowolenie prawdziwe... Sens sportu i jego piękno może